

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 15 april 2014 (07.07)
(OR. en)**

9033/14

**PUBLIC 70
INF 125**

NOTA

Betreft: **MAANDELIJKS OVERZICHT VAN DE HANDELINGEN VAN DE RAAD -
DECEMBER 2013**

Dit document bevat een lijst van de handelingen die de Raad in december 2013 heeft vastgesteld.^{1 2}

Er staat informatie in over de vaststelling van wetgevingshandelingen, met name:

- de datum van vaststelling,
- de desbetreffende zitting van de Raad,
- het nummer van het vastgestelde document,
- de verwijzing naar het Publicatieblad,
- de toepasselijke stemregel, de stemuitslag en, in voorkomend geval, de stemverklaringen en de verklaringen in de Raadsnotulen.

¹ Met uitzondering van bepaalde handelingen met een beperkte draagwijdte, zoals procedure-besluiten, benoemingen, besluiten van organen die zijn opgericht bij internationale overeenkomsten, specifieke begrotingsbesluiten, enz.

² In het geval van wetgevingshandelingen die volgens de gewone wetgevingsprocedure zijn vastgesteld, kan er een verschil zijn tussen de datum van de Raadszitting waarin de wetgevingshandeling is vastgesteld en de werkelijke datum van de betrokken handeling, omdat wetgevingshandelingen in de gewone wetgevingsprocedure pas geacht worden te zijn vastgesteld nadat de voorzitter van de Raad, de voorzitter van het Europees Parlement en de secretarissen-generaal van de twee instellingen deze hebben ondertekend.

Dit document bevat ook informatie over de vaststelling van niet-wetgevingshandelingen die de Raad openbaar wil maken.

Dit document staat ook op de website van de Raad:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/monthly-summaries-of-council-acts?lang=nl>

De in het overzicht genoemde documenten zijn beschikbaar via het openbaar register van Raadsdocumenten: <http://consilium.europa.eu/documents/access-to-council-documents-public-register?lang=nl>

Er zij op gewezen dat dit document slechts ter informatie dient: alleen de notulen van de Raad zijn authentiek. Zij staan op de website van de Raad:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/council-minutes?lang=nl>

INFORMATIE OVER DE HANDELINGEN DIE DE RAAD IN DECEMBER 2013 HEEFT VASTGESTELD

**3276e zitting van de Raad van de Europese Unie (CONCURRENTIEVERMOGEN (Interne Markt, Industrie, Onderzoek en Ruimtevaart))
gehouden te Brussel op 2 en 3 december 2013**

WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884-891	11791/13 REV 7	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor
Interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer	11838/13	Niet van toepassing	Niet van toepassing

Gemeenschappelijke verklaring over de eigen middelen

1. Overeenkomstig artikel 311 van het VWEU voorziet de Unie zich van de middelen die nodig zijn om haar doelstellingen te verwezenlijken en aan haar beleid uitvoering te geven; overeenkomstig hetzelfde artikel wordt de begroting, onverminderd andere ontvangsten, volledig uit eigen middelen gefinancierd. Overeenkomstig artikel 311, derde alinea, stelt de Raad, volgens een bijzondere wetgevingsprocedure en na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen een besluit betreffende het stelsel van eigen middelen vast, en kan de Raad in dat kader nieuwe categorieën van eigen middelen vaststellen, dan wel bestaande categorieën intrekken.
2. Op die basis heeft de Commissie in juni 2011 een reeks voorstellen ter hervorming van het eigenmiddelenstelsel van de Unie ingediend. Tijdens zijn bijeenkomst van 7 en 8 februari is de Europese Raad overeengekomen dat de algemene doelstellingen van eenvoudigheid, transparantie en billijkheid als leidraad voor de eigenmiddelenregeling moeten dienen. Daarnaast richtte de Europese Raad een verzoek tot de Raad om te blijven werken aan het Commissievoorstel voor een nieuwe bron van eigen middelen op basis van de belasting over de toegevoegde waarde (btw). Tevens verzocht hij de lidstaten die deelnemen aan de nauwere samenwerking inzake de belasting op financiële transacties (bft), te onderzoeken of die belasting de grondslag kan worden voor een nieuwe bron van eigen middelen voor de EU-begroting.
3. De kwestie van de eigen middelen vergt nader beraad. Daartoe zal een groep op hoog niveau bijeen worden geroepen, bestaande uit leden die door de drie instellingen worden aangewezen. Die zal haar gedachten laten gaan over alle bestaande en eventuele toekomstige bijdragen van de drie instellingen en de nationale parlementen. De groep moet putten uit passende expertise, onder meer van nationale begrotings- en belastingautoriteiten alsmede van onafhankelijke deskundigen.
4. De groep zal het eigenmiddelenstelsel volledig tegen het licht houden, uitgaande van de algemene doelstellingen van eenvoudigheid, transparantie, billijkheid en democratische verantwoordingsplicht. Een eerste evaluatie zal eind 2014 beschikbaar zijn. De vooruitgang bij deze werkzaamheden zal regelmatig - minimaal één keer per half jaar - in vergaderingen op politiek niveau worden geëvalueerd.
5. De nationale parlementen zullen worden uitgenodigd voor een interinstitutionele conferentie in 2016 die het resultaat van dit werk moet beoordelen.
6. In het licht daarvan zal de Commissie beoordelen of nieuwe initiatieven voor eigen middelen wenselijk zijn. Deze beoordeling geschiedt parallel aan de in artikel 2 van de MFK-verordening vermelde evaluatie met het oog op mogelijke hervormingen voor de periode waarop het volgende meerjarig financieel kader betrekking heeft.

Gezamenlijke verklaring over het effectiever maken van overheidsuitgaven op gebieden die het voorwerp zijn van EU-optreden

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen samen te werken om kostenbesparingen en betere synergieën op nationaal en Europees niveau te realiseren teneinde overheidsuitgaven op gebieden die het voorwerp zijn van EU-optreden, effectiever te maken. Daartoe zullen de instellingen zich naar eigen goeddunken, onder andere, laten leiden door beste praktijken, informatie delen en vertrouwen op beschikbaar onafhankelijk oordeel. De resultaten moeten beschikbaar zijn en als grondslag dienen voor het Commissievoorstel voor het volgende meerjarig financieel kader.

Gezamenlijke verklaring

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen dat in de jaarlijkse begrotingsprocedures die worden toegepast voor het MFK 2014-2020, waar passend, genderelementen zullen worden geïntegreerd, rekening houdend met de wijze waarop het algeheel financieel kader van de Unie bijdraagt aan meer gendergelijkheid (en zorgt voor gendermainstreaming).

Gezamenlijke verklaring betreffende artikel 15 van de Verordening van de Raad tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020

De instellingen komen overeen het bedrag dat is vermeld in artikel 15 van de Verordening van de Raad tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 als volgt te besteden: 2 143 miljoen EUR voor werkgelegenheid voor jongeren, 200 miljoen EUR voor Horizon 2020, 150 miljoen EUR voor Erasmus en 50 miljoen EUR voor Cosme.

Verklaring van de Europese Commissie betreffende verklaringen inzake nationaal beheer

In zijn kwijtingsresolutie van 17 april 2013 heeft het Europees Parlement verzocht een template op te stellen voor verklaringen inzake nationaal beheer die lidstaten op het passende politieke niveau moeten uitgeven. De Commissie is bereid zich op dit verzoek te beraden en het Europees Parlement en de Raad te verzoeken deel te nemen aan een werkgroep die aan het eind van het jaar aanbevelingen moet verstrekken.

Verklaring van de Europese Commissie over evaluatie/herziening

Wat de bepalingen van artikel 2 van de MFK-verordening betreft, bevestigt de Commissie, rekening houdend met de uitkomst van de evaluatie, haar voornemen om wetgevingsvoorstellen voor een herziening van de MFK-verordening in te dienen. In dit verband zal zij bijzondere aandacht besteden aan het functioneren van de overkoepelende marge voor betalingen opdat het algemene maximum voor betalingen gedurende de hele periode beschikbaar blijft. Zij zal tevens de evolutie van de overkoepelende marge voor vastleggingen onderzoeken. De Commissie zal voorts rekening houden met de bijzondere vereisten van het Horizon 2020-programma. De Commissie zal verder onderzoeken of zij haar voorstellen voor het volgende MFK gelijk kan doen lopen met de politieke cycli van de instellingen.

Verordening (EU) nr. 1291/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van Horizon 2020 - het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014 -2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1982/2006/EG PB L 347 van 20.12.2013, blz. 104-173	PE-CONS 67/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: AT, MT
Verordening (EU) nr. 1290/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van de regels voor de deelname aan acties en de verspreiding van resultaten in het kader van "Horizon 2020 - het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020)" en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1906/2006 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 81-103	PE-CONS 66/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: MT

De onderstaande verklaringen hebben betrekking op beide verordeningen:

Verklaring van Malta

Malta verwelkomt het kaderprogramma Horizon 2020 als een sleutelinstrument voor de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte, voor de uitvoering van het vlaggenschipinitiatief "Innovatie-Unie" van de Europa 2020-strategie en voor het nakomen van de daarin aangegane engagementen. In dit verband heeft Malta zich met volle overgave ingezet voor de onderhandelingen die erop gericht waren een inclusief Horizon 2020-programma uit te werken dat uitmuntendheid beloont en potentiële uitmuntendheid steunt.

Niettemin kan Malta er niet mee instemmen dat activiteiten waarbij menselijke embryo's worden vernietigd, voor financiering uit hoofde van het Horizon 2020-kaderprogramma in aanmerking komen.

Malta is tevens van oordeel dat de aanpak die in het voorgestelde kaderprogramma "Horizon 2020" wordt gehanteerd, onvoldoende rekening houdt met de therapeutische mogelijkheden van menselijke volwassen stamcellen.

Voorts is Malta van mening dat Europa zich volledig zou moeten voegen naar het subsidiariteitsbeginsel en zich zou moeten onthouden van financiering van onderzoeksactiviteiten die aan fundamentele ethische beginselen raken, die van lidstaat verschillen.

Verklaring van Oostenrijk betreffende onderzoek op menselijke embryonale stamcellen

Wat betreft de financiering van onderzoek op menselijke embryonale stamcellen met overheidsgelden, neemt Oostenrijk een duidelijk standpunt in dat strookt met het standpunt dat het heeft ingenomen in het kader van het zesde en het zevende kaderprogramma voor onderzoek van de EU.

Voor de financiering van onderzoek met overheidsgelden dienen hoge ethische normen te gelden. Oostenrijk staat op het standpunt dat volwassen stamcellen absolute voorrang moeten krijgen op de financiering van onderzoek van embryonale stamcellen. Voorts dient, gelet op de arresten die het Europees Hof van Justitie ondertussen heeft gewezen in verband met de octrooieerbaarheid van procedés voor embryonaal stamcelonderzoek, te worden verduidelijkt of in beginsel niet moet worden afgezien van de financiering van zulke procedés.

Verklaring van Oostenrijk over energieonderzoek

Oostenrijk heeft herhaaldelijk voorgesteld om in deze verordening te bepalen dat onderzoek wordt verricht naar het potentieel van een economie zonder energie uit kernsplijting. Dit Oostenrijkse voorstel is niet in aanmerking genomen.

Verklaring van de Commissie

Inzake het kaderprogramma Horizon 2020 stelt de Europese Commissie voor om bij het nemen van beslissingen over EU-financiering van onderzoek aan menselijke embryonale stamcellen met hetzelfde ethische kader als dat van het zevende kaderprogramma voort te werken.

De Europese Commissie stelt voor dit ethische kader te handhaven omdat het, op basis van ervaring, heeft geleid tot een verantwoorde aanpak voor een tak van de wetenschap die veelbelovend is en omdat de aanpak heeft bewezen bevredigend te zijn binnen een onderzoeksprogramma waaraan onderzoekers deelnemen uit vele landen met zeer uiteenlopende regelgevingen.

- (1) Het besluit betreffende het kaderprogramma Horizon 2020 sluit expliciet drie onderzoeksgebieden van communautaire financiering uit:
 - onderzoeksactiviteiten die gericht zijn op het klonen van mensen voor voortplantingsdoeleinden;
 - onderzoek gericht op het veranderen van het genetisch erfgoed van mensen, dat ertoe kan leiden dat die veranderingen erfelijk worden;
 - onderzoek bedoeld om menselijke embryo's te produceren enkel voor onderzoeksdoeleinden of om stamcellen te verkrijgen, onder meer door middel van somatische celkerntransplantatie.
- (2) Er worden geen activiteiten gefinancierd die in alle lidstaten verboden zijn. Er zal geen enkele activiteit worden gefinancierd in een lidstaat waar zo'n activiteit verboden is.
- (3) Het besluit inzake Horizon 2020 en de bepalingen betreffende het ethische kader waaraan de communautaire financiering van onderzoek van menselijke embryonale stamcellen onderworpen is, houden allerminst een waardeoordeel in over het regelgevings- of ethische kader waaraan dergelijk onderzoek in de lidstaten is onderworpen.

- (4) Wanneer de Europese Commissie een oproep doet tot het indienen van voorstellen, vraagt zij niet uitdrukkelijk om het gebruik van menselijke embryonale stamcellen. Het eventuele gebruik van, zowel volwassen als embryonale, menselijke stamcellen hangt af van het oordeel van de wetenschappers met het oog op de doelstellingen die zij willen bereiken. In de praktijk wordt veruit het grootste deel van de communautaire financiële middelen voor stamcellenonderzoek besteed aan het gebruik van volwassen stamcellen. Er is geen reden waarom dit in Horizon 2020 substantieel zou veranderen.
- (5) Elk project waarin het gebruik van menselijke embryonale stamcellen wordt voorgesteld, moet door een wetenschappelijke evaluatie komen waarbij de noodzaak van het gebruik van dergelijke stamcellen voor het bereiken van de wetenschappelijke doelstellingen door onafhankelijke wetenschappelijke deskundigen wordt beoordeeld.
- (6) Voorstellen die de wetenschappelijke evaluatie met succes doorstaan worden vervolgens onderworpen aan een streng ethisch onderzoek door de Europese Commissie. Bij deze ethische evaluatie wordt rekening gehouden met de beginselen die zijn weergegeven in het EU-Handvest van de grondrechten en relevante internationale overeenkomsten, zoals het op 4 april 1997 in Oviedo ondertekende Verdrag inzake de rechten van de mens en de biogeneeskunde van de Raad van Europa en de aanvullende protocollen ervan en de door de UNESCO aangenomen Universele Verklaring inzake het menselijk genoom en de mensenrechten. Met het ethisch onderzoek wordt tevens nagegaan of de voorstellen in overeenstemming zijn met de regelgeving van de landen waar het onderzoek zal worden uitgevoerd.
- (7) In speciale gevallen kan tijdens de levensduur van het project een ethische evaluatie worden uitgevoerd.

- (8) Voor elk project waarin het gebruik van menselijke embryonale stamcellen wordt voorgesteld, moet voor de start van het project de goedkeuring worden gevraagd van de relevante nationale of lokale ethische commissie. Alle nationale regels en procedures moeten worden gerespecteerd, inclusief inzake onderwerpen als ouderlijke toestemming, afwezigheid van financiële stimulans, enz. Er wordt gecontroleerd of bij het project melding wordt gemaakt van door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar het onderzoek zal worden uitgevoerd te nemen toestemmings- en toezichtsmaatregelen. (9) Een voorstel dat door de wetenschappelijke evaluatie, de nationale of lokale ethische evaluaties en de Europese ethische evaluatie komt, wordt per geval ter goedkeuring voorgelegd aan de lidstaten, die overeenkomstig de onderzoeksprocedure bijeenkomen in de hoedanigheid van regelgevend comité. Er zal geen enkel project waarbij menselijke embryonale stamcellen worden gebruikt, worden gefinancierd zonder de goedkeuring door de lidstaten.
- (10) De Europese Commissie zal ernaar blijven streven de resultaten van door de Gemeenschap gefinancierd stamcelonderzoek op grote schaal toegankelijk te maken voor alle onderzoekers, waarmee patiënten in alle landen uiteindelijk zijn gediend.
- (11) De Europese Commissie zal acties en initiatieven steunen die bijdragen aan coördinatie en rationalisatie van onderzoek naar menselijke embryonale stamcellen volgens een verantwoorde, ethische aanpak. Met name zal de Commissie een Europees register van menselijke embryonale stamcellijnen blijven ondersteunen. Ondersteuning van een dergelijk register zal een monitoring van bestaande menselijke embryonale stamcellen in Europa mogelijk maken, bijdragen tot het maximaliseren van het gebruik ervan door wetenschappers en kan onnodige afleidingen van nieuwe stamcellijnen helpen voorkomen.
- (12) De Europese Commissie zal blijven vasthouden aan de huidige praktijk, en zal aan het Comité handelend volgens de onderzoeksprocedure geen voorstellen voorleggen voor projecten die onderzoeksactiviteiten inhouden waarbij menselijke embryo's worden vernietigd, ook niet wanneer het daarbij gaat om het verkrijgen van stamcellen. Dat deze onderzoeksfase niet wordt gefinancierd, betekent niet dat de Gemeenschap geen verdere onderzoeksfasen kan financieren die gepaard gaat met het gebruik van menselijke embryonale stamcellen.

Verklaring van de Commissie over artikel 5, lid 7, van het specifieke programma

De Commissie betreurt ten eerste de opnemingsprocedure als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 wordt ingevoerd voor de toekenning van financiële bijstand van de Unie aan de projecten of delen van projecten die geselecteerd zijn naar aanleiding van elke oproep tot het indienen van voorstellen in het kader van de werkprogramma's als bedoeld in artikel 5 van het specifieke programma tot uitvoering van "Horizon 2020". De Commissie wijst erop dat zij deze procedure in geen enkele van de sectorale MFK-besluiten heeft voorgesteld. Het doel was de MFK-programma's te vereenvoudigen ten voordele van de ontvangers van EU-financiering. De goedkeuring van subsidiebesluiten zonder toetsing door het comité zou de procedure versnellen, de termijn voor subsidietoekenning ten gunste van de ontvangers verkorten en onnodige administratieve lasten en kosten vermijden. Voorts wijst de Commissie erop dat het nemen van subsidiebesluiten deel uitmaakt van haar institutionele voorrecht met betrekking tot de uitvoering van de begroting en daarom niet via de comitéprocedure moet worden vastgesteld. De Commissie is ook van mening dat de opnemingsprocedure niet kan dienen als een precedent voor andere financieringsinstrumenten.

Verklaring van de Commissie betreffende het sneltraject voor innovatie (Fast track to Innovation, FTI)

De Commissie is voornemens het FTI op passende wijze zichtbaar te maken binnen de onderzoeks- en innovatiegemeenschap door middel van bewustmakings- en communicatieactiviteiten voorafgaand aan de oproep voor het proefproject in 2015.

De Commissie is niet voornemens de duur van de FTI-acties vooraf te beperken. Bij de evaluatie van de "impact" van een voorstel wordt voldoende rekening gehouden met factoren als tijdsgevoeligheid en de internationale concurrentiesituatie, teneinde te komen tot flexibiliteit naargelang de diverse specifieke kenmerken binnen de verschillende gebieden van de toegepaste wetenschap.

In aanvulling op de grondige beoordeling die in het kader van de tussentijdse evaluatie van Horizon 2020 wordt uitgevoerd, zal het proefproject FTI worden onderworpen aan doorlopend toezicht op alle praktische aspecten met betrekking tot de indiening, evaluatie, selectie en budgettering van voorstellen in het kader van de FTI-oproep, te beginnen met de eerste sluitingsdatum in 2015.

Om ervoor te zorgen dat het proefproject doeltreffend kan zijn en er een behoorlijke evaluatie kan worden uitgevoerd, kan het aantal projecten waarvoor ondersteuning geboden moet worden, oplopen tot 100.

Verklaring van de Commissie betreffende energie (kaderprogramma)

De Commissie erkent de essentiële rol die energie-efficiëntie bij het eindgebruik en hernieuwbare energie in de toekomst zullen spelen, het belang van betere netwerken en opslag bij het maximaliseren van het potentieel ervan, en de nood aan maatregelen voor marktintroductie om capaciteit op te bouwen, het beheer te verbeteren en marktobstakels te verwijderen zodat oplossingen op het vlak van energie-efficiëntie en hernieuwbare energie ten uitvoer kunnen worden gelegd.

De Commissie zal ernaar streven ervoor te zorgen dat ten minste 85 % van het budget voor de energie-uitdaging in het kader van Horizon 2020 wordt besteed aan niet-fossiele brandstoffen, en dat hierbinnen ten minste 15 % van het algemene budget voor de energie-uitdaging wordt besteed aan marktacceptatiemaatregelen voor bestaande technologieën op het vlak van hernieuwbare energie en energie-efficiëntie in het kader van het programma "Intelligente energie voor Europa III". Dit programma zal worden uitgevoerd door middel van een specifieke bestuursstructuur en zal eveneens steun omvatten voor de tenuitvoerlegging van het beleid inzake duurzame energie, capaciteitsopbouw en de mobilisering van financiering voor investeringen, zoals tot op heden het geval is geweest.

Het overblijvende deel zal worden toegewezen aan op fossiele brandstoffen gebaseerde technologieën en ontwikkelingsmogelijkheden, die als onmisbaar worden beschouwd om de visie voor 2050 en de overgang naar een duurzaam energiesysteem te kunnen verwezenlijken.

Er zal toezicht worden gehouden op de vorderingen bij de verwezenlijking van deze doelstellingen en de Commissie zal regelmatig verslag uitbrengen over de geboekte vooruitgang.

Verklaring van de Commissie betreffende artikel 6, lid 5 (kaderprogramma)

Het is de bedoeling van de Commissie om, onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure, in de context van de gestructureerde dialoog met het Europees Parlement een jaarlijks verslag te presenteren over de uitvoering van de in bijlage II van Horizon 2020 opgenomen verdeling van de begroting op basis van prioriteiten en specifieke doelstellingen binnen deze prioriteiten, met inbegrip van iedere toepassing van artikel 6, lid 5.

Verklaring van de Commissie betreffende artikel 12 (kaderprogramma)

Op verzoek zal de Commissie de aangenomen werkprogramma's presenteren aan de bevoegde commissie van het Europees Parlement.

Verklaring van de Commissie betreffende de excellentiekeur (kaderprogramma)

Op het niveau van de Unie kunnen dankzij continentbrede concurrentie de beste voorstellen worden geselecteerd, hetgeen de kwaliteit ten goede komt en toonaangevend onderzoek en innovatie zichtbaar maakt.

De Commissie is van oordeel dat positief beoordeelde projectvoorstellen in het kader van de Europese Onderzoeksraad, Marie Skłodowska-Curie, maatregelen voor teamvorming, fase 2 van het mkb-instrument of gezamenlijke projectvoorstellen die om budgettaire redenen niet gefinancierd konden worden, toch voldoen aan het criterium topkwaliteit in het kader van Horizon 2020.

Indien de deelnemers dit goedkeuren, kan deze informatie worden verstrekt aan de bevoegde autoriteiten.

De Commissie is bijgevolg ingenomen met alle initiatieven om dergelijke projecten te financieren uit nationale, regionale of particuliere bronnen. In deze context is eveneens een belangrijke rol weggelegd voor het cohesiebeleid, dat moet voorzien in capaciteitsopbouw.

Verklaring van de Commissie betreffende het verspreiden van topkwaliteit en het verbreden van deelname (kaderprogramma)

De Commissie verbindt zich ertoe de maatregelen voor het overbruggen van de kloof op het gebied van onderzoek en innovatie in Europa op te stellen en uit te voeren in het kader van de nieuwe rubriek "topkwaliteit verspreiden en deelname verbreden". Er zullen niet minder middelen worden uitgetrokken voor deze maatregelen dan er in het kader van het zevende kaderprogramma zijn besteed aan acties op het vlak van "het verbreden van de deelname".

De nieuwe activiteiten van COST in de context van "het verbreden van de deelname" dienen te worden gefinancierd uit het budget dat is uitgetrokken voor "topkwaliteit verspreiden en deelname verbreden". De activiteiten van COST die hier niet onder vallen, en die wat budget betreft van dezelfde orde van grootte moeten zijn, moeten worden gefinancierd uit het budget dat is toegewezen aan "6. Europa in een veranderende wereld - inclusieve, innovatieve en reflectieve samenlevingen".

Het grootste deel van de activiteiten met betrekking tot de beleidsondersteuningsfaciliteit en de transnationale netwerken van nationale contactpunten dient eveneens te worden ondersteund door het budget dat is uitgetrokken voor "6. Europa in een veranderende wereld - inclusieve, innovatieve en reflectieve samenlevingen".

Verklaring van de Commissie betreffende de richtsnoeren inzake de criteria voor de toepassing van de "bonus" (regels voor deelneming) Voor wat aanvullende vergoedingen betreft, is de Commissie voornemens onverwijld richtsnoeren te verstrekken inzake de criteria voor de invoering hiervan, na de goedkeuring van de regels van Horizon 2020 voor deelneming en verspreiding.
Verklaring van de Commissie betreffende artikel 42 (regels voor deelneming) De Commissie is voornemens termijnen voor de bescherming van de resultaten vast te leggen in de modelsubsidieovereenkomst, met inachtneming van de KP7-termijnen.
Verklaring van de Commissie betreffende direct costing voor grote onderzoeksinfrastructuren (regels voor deelneming) Als reactie op de verzoeken van belanghebbenden streeft de Commissie ernaar duidelijkheid te verschaffen over de directekostenmethode (direct costing) voor grote onderzoeksinfrastructuren, op de in deze verklaring beschreven wijze. De richtsnoeren inzake direct costing voor grote onderzoeksinfrastructuren in Horizon 2020 zullen van toepassing zijn op de kosten van grote onderzoeksinfrastructuren met een totale waarde van ten minste 20 miljoen euro voor een bepaalde begunstigde, berekend als de som van de historische waarden van de activa van de afzonderlijke onderzoeksinfrastructuren zoals opgenomen in de laatste afgesloten balans van die begunstigde vóór de datum van ondertekening van de subsidieovereenkomst, of zoals bepaald op basis van de huur- en leasekosten van de onderzoeksinfrastructuren. Onder deze drempel zullen de richtsnoeren inzake direct costing voor grote onderzoeksinfrastructuren in Horizon 2020 niet van toepassing zijn. Afzonderlijke kostenposten kunnen als subsidiabele directe kosten worden gedeclareerd in overeenstemming met de toepasselijke bepalingen van de subsidieovereenkomst. Over het algemeen zullen alle kosten die zowel aan de algemene subsidiabiliteitscriteria voldoen als direct verband houden met de uitvoering van de actie en derhalve direct aan de actie kunnen worden toegeschreven, als directe kosten kunnen worden gedeclareerd. Voor een grote onderzoeksinfrastructuur die voor een project wordt gebruikt, zal dit gewoonlijk het geval zijn voor de geactiveerde kosten en voor de operationele kosten. "Geactiveerde kosten" zijn kosten die worden gemaakt om de grote onderzoeksinfrastructuur op te zetten en/of te vernieuwen, evenals bepaalde kosten van specifieke reparaties en onderhoud van de grote onderzoeksinfrastructuur, tezamen met onderdelen of essentiële geïntegreerde componenten. "Operationele kosten" zijn de specifieke kosten die de begunstigde maakt om de grote onderzoeksinfrastructuur te exploiteren. Bepaalde kosten kunnen echter niet als directe kosten worden gedeclareerd, maar worden geacht te zijn terugbetaald middels het forfaitaire tarief voor indirecte kosten, bijvoorbeeld huur, lease of kosten wegens waardevermindering van administratieve gebouwen en zetels. Indien de kosten slechts gedeeltelijk zijn voortgevloeid uit de activiteiten van het project, kan uitsluitend het gedeelte dat direct met het project in verband kan worden gebracht als een directe kostenpost worden gedeclareerd. Hiertoe moet de werkelijke waarde van de projectkosten op accurate wijze worden bepaald met behulp van het meetsysteem van de begunstigde (d.w.z. dat het werkelijke verbruik en/of gebruik voor het project moet worden getoond). Dit zal het geval zijn als hiervoor de factuur van de leverancier wordt gebruikt.

In het algemeen wordt de meting van de kosten in verband gebracht met de tijd die aan het project is besteed, die overeen moet komen met het werkelijke aantal uren/dagen/maanden dat aan het gebruik van de onderzoeksinfrastructuur voor het project is besteed. Het totale aantal productieve uren/dagen/maanden moet overeenkomen met het volledige potentieel van het gebruik (volledige capaciteit) van de onderzoeksinfrastructuur. De berekening van de volledige capaciteit zal de gehele periode omvatten tijdens welke de onderzoeksinfrastructuur wel bruikbaar is, maar niet wordt gebruikt. Bij de berekening van de volledige capaciteit zal echter terdege rekening worden gehouden met daadwerkelijke belemmeringen, zoals de openingsuren van de entiteit, reparatie- en onderhoudstijd (inclusief kalibratie en tests).

Indien een kostenpost direct in verband kan worden gebracht met de onderzoeksinfrastructuur, maar vanwege technische beperkingen niet direct met het project, kan de meting van deze kosten door middel van eenheden van werkelijk gebruik voor het project, ondersteund door accurate technische specificaties en actuele gegevens en vastgesteld op basis van het analytische systeem voor kostenberekening van de begunstigde, een aanvaardbaar alternatief vormen.

De kosten en het directe verband tussen de kosten en het project moeten worden gestaafd met passende bewijsstukken om een toereikend controlespoor mogelijk te maken.

De begunstigde kan het directe verband aantonen met overtuigend alternatief bewijs.

De diensten van de Commissie zullen aanbevelingen doen met betrekking tot de beste praktijken voor het leggen van direct verband en bewijsstukken (bijvoorbeeld: voor geactiveerde kosten: boekhoudkundige overzichten die vergezeld gaan van het afschrijvingsbeleid van de begunstigde, als onderdeel van zijn gebruikelijke boekhoudkundige beginselen, waarin de berekening wordt getoond van het potentiële gebruik en de economische levensduur van het activum, alsmede bewijs van het werkelijke gebruik ervan voor het project; voor operationele kosten: specifieke, duidelijk uitgesplitste factuur met betrekking tot de grote onderzoeksinfrastructuur, het contract, de projectperiode, enz.).

Op verzoek van een begunstigde met grote onderzoeksinfrastructuren, en met inachtneming van de beschikbare middelen en het kosteneffectiviteitsbeginsel, is de Commissie bereid op eenvoudige en transparante wijze een ex-antebeoordeling van de directekostenmethode van de begunstigde uit te voeren, teneinde de rechtszekerheid te garanderen. Deze ex-antebeoordelingen zullen tijdens controles achteraf volledig in aanmerking worden genomen.

Daarnaast zal de Commissie een groep oprichten, bestaande uit vertegenwoordigers van relevante belanghebbendenorganisaties, die het gebruik van de richtsnoeren zal evalueren.

De Commissie bevestigt dat zij de richtsnoeren inzake direct costing voor grote onderzoeksinfrastructuren onmiddellijk zal vaststellen zodra de Horizon 2020-regelgeving is goedgekeurd.

Verklaring van de Commissie betreffende het mkb-instrument

Steun voor het mkb is bijzonder belangrijk in het kader van Horizon 2020 en neemt een prominente plaats in bij de verwezenlijking van de doelstelling om innovatie, economische groei en het scheppen van banen te stimuleren. Daarom zal de Commissie zorgen voor een hoge mate van zichtbaarheid voor mkb-steun in het kader van Horizon 2020, met name door middel van het mkb-instrument in de werkprogramma's, richtsnoeren en communicatieactiviteiten. Alle mogelijke inspanningen zullen worden geleverd om ervoor te zorgen dat het eenvoudig en duidelijk is voor het mkb om de mogelijkheden die hem worden geboden in het kader van "Maatschappelijke uitdagingen" en "Leiderschap op het gebied van ontsluitende en industriële technologieën" te identificeren en te benutten.

Het mkb-instrument zal ten uitvoer worden gelegd via een centrale beheerstructuur die verantwoordelijk is voor de evaluatie en het beheer van de projecten, met inbegrip van het gebruik van gemeenschappelijke IT-systemen en bedrijfsprocessen.

Het mkb-instrument zal de meest ambitieuze innovatieprojecten van mkb-bedrijven aantrekken. Het zal voornamelijk door middel van een bottom-upbenadering uitvoering krijgen via voortdurende open oproepen die toegespitst zijn op de noden van het mkb, zoals vastgesteld in de specifieke doelstelling "Innovatie en mkb", terwijl rekening wordt gehouden met de prioriteiten en doelstellingen van "Leiderschap op het gebied van ontsluitende en industriële technologieën" en maatschappelijke uitdagingen en er ruimte wordt gelaten voor horizontale uitdagingen en voorstellen in het kader van "Leiderschap op het gebied van ontsluitende en industriële technologieën", zodat de "bottom-up"-strategie wordt ondersteund. Deze oproep kan om de twee jaar worden herzien of hernieuwd om rekening te kunnen houden met de tweejaarlijkse strategische programma's. In voorkomend geval kunnen oproepen met betrekking tot specifieke onderwerpen van strategisch belang worden georganiseerd naast de hierboven beschreven oproep. Deze oproepen zullen het concept en de procedures van het mkb-instrument gebruiken, alsook het enkel contactpunt voor aanvragers en de bijhorende begeleiding door mentoren en coaches.

Verklaring van de Commissie betreffende de artikelen 3 en 4 (regels voor deelneming)

Met het oog op een passend evenwicht tussen de verschillende belangen is de Commissie voornemens in de subsidieovereenkomst te verwijzen naar bepalingen van nationaal recht inzake toegang van het publiek tot documenten en vertrouwelijkheid.

Verklaring van de Commissie betreffende artikel 28 (regels voor deelneming) (optie van een terugbetalingstarief van 100 % voor rechtspersonen zonder winstoogmerk voor innovatieacties):

De Commissie wijst erop dat zelfs entiteiten zonder winstoogmerk economische activiteiten kunnen uitvoeren die dicht bij de markt staan en waarvan de subsidiëring kan leiden tot verstoringen van de interne markt. De Commissie zal derhalve vooraf beoordelen of subsidiabele activiteiten een economische aard hebben, of dubbele subsidiëring van economische activiteiten op doeltreffende wijze wordt voorkomen, en of het financieringspercentage voor economische subsidiabele activiteiten negatieve gevolgen heeft voor de concurrentie op de interne markt waartegen de positieve gevolgen niet opwegen.

Verordening (EU) nr. 1292/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 294/2008 tot oprichting van het Europees Instituut voor innovatie en technologie
PB L 347 van 20.12.2013, blz. 174-184

PE-CONS 68/13

Gekwalificeerde
meerderheid

Alle lidstaten voor

Besluit nr. 1312/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de strategische innovatieagenda van het Europees Instituut voor innovatie en technologie (EIT): de bijdrage van het EIT aan een meer innoverend Europa PB L 347 van 2012.2013, blz. 892-923	PE-CONS 69/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van "Erasmus+": het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50-73	PE-CONS 63/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Gezamenlijke verklaring van Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië over de garantiefaciliteit voor studentenleningen Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië zijn ingenomen met het compromisvoorstel van het Ierse voorzitterschap over het programma van de Unie voor 2014-2020 voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport, dat het Europees burgerschap zal bevorderen en het Europa van de kennis zal versterken. Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië wensen te benadrukken dat in het compromisvoorstel duidelijk wordt bepaald dat de garantiefaciliteit voor leningen voor masterstudenten strikt experimenteel van aard zal zijn. Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië bevestigen evenwel opnieuw dat de garantiefaciliteit voor studentenleningen voor masterstudenten geen passend antwoord is op de democratisering en de ontwikkeling van internationale uitwisselingen, terwijl mobiliteit de kern vormt van het Erasmusproject, één van de meest symbolische Europese programma's.			

Tegen een achtergrond van toenemende studentenschulden en zeer hoge jeugdwerkloosheid in Europa, maken wij ons grote zorgen over de keuze van een de facto vermindering van het aantal subsidies voor studentenmobiliteit (studies, stages) die voor alle categorieën studenten openstaan, ten gunste van de leningen uitsluitend voor masterstudenten. Voorts verwachten wij dat de garantiefaciliteit voor studentenleningen niet tot onevenwichtigheden in de mobiliteit en tot "braindrain" zal leiden.

Gezien het ontbreken van een geactualiseerde effectstudie - met name in sociaal opzicht - hebben Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië de uitvoering van deze garantiefaciliteit voor studentenleningen altijd op een experimenteel niveau willen houden, en overeenkomstig het billijkheidsbeginsel, leenvoorwaarden willen opnemen die gunstiger zijn dan die van de markt en niet tot buitensporige studentenschulden leiden en niet subsidies vervangen die de ideale aandrijver van opleidingsmobiliteit moeten blijven.

Het zou derhalve raadzaam zijn geweest het deel van de begroting dat voor dit nieuwe door de Commissie voorgestelde instrument wordt uitgetrokken, te beperken tot 2 % zoals Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië wensten.

Frankrijk, Zweden, Denemarken, Finland, Polen en Slovenië dringen er bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat studenten zullen worden beschermd tegen de mogelijke negatieve effecten van dit instrument. Zij bevestigen tevens dat zij zich ertoe verbinden alle mogelijke middelen te gebruiken om de gevolgen van de uitvoering van de garantiefaciliteit voor studentenleningen te herzien en te evalueren, met name gezien de experimentele aard ervan die een deel van deze overeenkomst uitmaakt.

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Verordening (EU) nr. 1360/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006, de coëfficiënt voor de berekening van de aanvullende heffing voor de verkoopseizoenen 2001/2002 en 2004/2005 en de bedragen die de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkopers moeten betalen vanwege het verschil tussen de maximumheffing en de te innen heffing voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004 en 2005/2006 PB L 343 van 19.12.2013, blz. 2-6	16233/13 Alle lidstaten voor
Verklaring van de Commissie De Commissie bevestigt dat de vraag of, en onder welke voorwaarden, het besluit van de nationale instanties inzake de inning van de suikerheffing in een bepaald geval definitief is dan wel opnieuw moet worden gezien op basis van de herziene heffingsbedragen waarin de nieuwe verordening van de Raad voorziet, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht moet worden beantwoord.	
Verordening (EU) nr. 1261/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 723/2009 betreffende een communautair rechtskader voor een consortium voor een Europese Onderzoeksinfrastructuur (ERIC) PB L 326 van 06.12.2013, blz. 1-2	15660/13

2013/787/EU: Besluit van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering, overeenkomstig punt 28 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer (aanvraag EGF/2012/011 DK/Vestas, Denemarken) PB L 349 van 21.12.2013, blz. 95-95	15091/13
2013/788/EU: Besluit van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering, overeenkomstig punt 28 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer (aanvraag EGF/2013/001 FI/Nokia, Finland) PB L 349 van 21.12.2013, blz. 96-96	15096/13
2013/789/EU: Besluit van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering, overeenkomstig punt 28 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer (aanvraag EGF/2013/003 DE/First Solar, Duitsland) PB L 349 van 21.12.2013, blz. 97-97	15093/13

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1238/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op fotonvoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China PB L 325 van 05.12.2013, blz. 1-65	15702/13
Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van fotonvoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China PB L 325 van 05.12.2013, blz. 66-213	15706/13
2014/115/EU: Besluit van de Raad van 2 december 2013 betreffende de sluiting van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten PB L 68 van 07.03.2014, blz. 1-1	16310/13
2013/756/EU: Besluit van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in het Comité voor overheidsopdrachten in te nemen standpunt over besluiten tot uitvoering van een aantal bepalingen van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten PB L 335 van 14.12.2013, blz. 32-34	7997/13

2013/728/EU: Besluit van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van het door de Europese Unie in de ministeriële conferentie van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in te nemen standpunt over een verlenging van het moratorium op invoerrechten op elektronische transmissies en het moratorium op klachten die geen verband houden met schendingen en andere situaties PB L 332 van 11.12.2013, blz. 17-17	15633/13
2013/715/EU: Besluit van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de ministeriële conferentie van de Wereldhandelsorganisatie over de toetreding van de Republiek Jemen tot de Wereldhandelsorganisatie PB L 326 van 06.12.2013, blz. 44-44	15307/13
Verklaring van de Commissie De Commissie is verheugd over de aanneming van het Raadsbesluit tot vaststelling van het EU-standpunt ten gunste van de toetreding van de Republiek Jemen. De Commissie neemt er nota van dat wordt voorgesteld aangaande die toetreding een besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, met betrekking tot het standpunt van de lidstaten in de WTO, in onderlinge overeenstemming vast te stellen. De Commissie merkt op dat het mogelijk was geweest een EU-besluit vast te stellen waardoor dit aparte besluit onnodig zou zijn geweest.	

Verklaring van Ierland

De bepalingen in het in hoofde genoemde besluit die betrekking hebben op de tijdelijke aanwezigheid van natuurlijke personen voor zakelijke doeleinden, zijn voor Ierland als onderdeel van de Unie slechts bindend indien het, overeenkomstig Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, de wens daartoe heeft uitgesproken. Ierland zal ervoor zorgen dat de tijdelijke aanwezigheid van natuurlijke personen voor zakelijke doeleinden overeenkomstig die bepalingen wordt toegestaan.

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

De bepalingen in het in hoofde genoemde besluit die betrekking hebben op de tijdelijke aanwezigheid van natuurlijke personen voor zakelijke doeleinden, zijn voor het Verenigd Koninkrijk als onderdeel van de Unie slechts bindend indien het, overeenkomstig Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, de wens daartoe heeft uitgesproken.

Conclusies van de Raad over het Europees industriebeleid	17202/13
Conclusies van de Raad over beleid voor de eengemaakte markt	16443/13
Conclusies van de Raad over slimme regelgeving	17227/1/13

3277e zitting van de Raad van de Europese Unie (BUITENLANDSE ZAKEN), gehouden te Nusa Dua (Bali), Indonesië, op 3 en 6 december 2013

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling, en houdende intrekking van de Richtlijnen 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom en 2003/122/Euratom PB L 13 van 17.01.2014, blz. 1-73	13675/13

3278e zitting van de Raad van de Europese Unie (VERVOER, TELECOMMUNICATIE EN ENERGIE), gehouden te Brussel op 5 december 2013

WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de Europese Unie voor de periode 2014-2020 (Fiscalis 2020) en tot intrekking van Beschikking nr. 1482/2007/EG PB L 347 van 20.12.2013, blz. 25-32	PE-CONS 33/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Verklaring van de lidstaten

Gelet op het belang van volledige participatie van alle deelnemende landen aan gemeenschappelijke acties, en met het oog op de volledige verwezenlijking van de doelstellingen van het programma, verklaren de lidstaten zich bereid om bij het innemen van standpunten in het comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011, te streven naar de voortzetting van de huidige praktijk om subsidies voor 100 % van de subsidiabele kosten te financieren wanneer het reis- en verblijfkosten, kosten in verband met het opzetten van evenementen, en dagvergoedingen betreft.

Verklaring van Griekenland en Cyprus

Griekenland en Cyprus beklemtonen dat zij achter de doelstellingen van het Fiscalis-programma staan.

In dit verband herhalen Griekenland en Cyprus dat zij zich zorgen maken dat de mogelijke cofinanciering van subsidies door nationale begrotingen ertoe kan leiden dat lidstaten waar budgettaire beperkingen gelden worden uitgesloten van deelname aan de subsidiabele acties van het programma.

Verklaring van de Commissie

Wat het begrotingsplafond van 5 % voor administratieve uitgaven betreft dat is opgenomen in het Fiscalis-programma, is de Commissie van oordeel dat dit niet in overeenstemming is met de horizontale aanpak die ertoe strekt de basishandelingen van sectorale MFK-programma's te vereenvoudigen en te stroomlijnen. De Commissie merkt evenwel op dat dit begrotingsplafond van 5 % al wordt toegepast in het kader van het huidige Fiscalis-programma (artikel 14, lid 2) en dat het derhalve programmaspecifiek is en niet kan worden beschouwd als een precedent voor andere MFK-programma's.

Verklaring van Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Italië

Met betrekking tot het voorstel voor een verordening tot vaststelling van het programma Fiscalis 2020 hebben Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Italië geconstateerd dat het Verenigd Koninkrijk een formele kennisgeving van opt-in heeft gedaan, naar eigen zeggen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van protocol 21 bij het Verdrag van Lissabon. Uit recente jurisprudentie van het Hof van Justitie blijkt dat Protocol 21 niet van toepassing is als de rechtsgrondslag van de handeling niet uit deel III, titel V, van het VWEU komt (zie Arrest van 22 oktober 2013, in zaak C-137/12, punten 73 tot en met 75). Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Italië vinden dan ook dat de kennisgeving van het Verenigd Koninkrijk inhoudsloos is en hen derhalve niet bindt. Dit standpunt geldt overigens voor iedere andere maatregel die geen betrekking heeft op deel III, titel V, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie waarvoor het Verenigd Koninkrijk kennis heeft gegeven van een opt-in of van mening is dat het in een positie verkeert om te kiezen voor een opt-out.

Verordening (EU) nr. 1289/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van deze plicht zijn vrijgesteld PB L 347 van 20.12.2013, blz. 74-80	PE-CONS 65/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: DE Nemen niet deel: IE en UK
--	---------------	-----------------------------	--

Verklaring van de Commissie

De Commissie is verheugd over de aanneming door het Europees Parlement en de Raad van haar voorstel tot wijziging van Verordening nr. 539/2001 dat ertoe strekt de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk visumbeleid te vergroten en de solidariteit tussen de lidstaten te versterken. Niettemin betreurt de Commissie het dat, volgens haar, de aan de Commissie verleende bevoegdheden met betrekking tot het herziene wederkerigheidsmechanisme, niet in overeenstemming zijn met de artikelen 290 en 291 van het VWEU. De Commissie behoudt zich derhalve het recht voor, gebruik te maken van de middelen die haar volgens het Verdrag ter beschikking staan om bij het Hof van Justitie opheldering over dit punt te verkrijgen.

Verklaring van België, Duitsland, Estland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Cyprus, Letland, Litouwen, Luxemburg, Hongarije, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Finland en Zweden betreffende leden 1 en 2 van artikel 1 De wijziging van Verordening 539/2001, met name wat betreft het wederkerigheidsmechanisme (artikel 1, lid 1) en de opschortingsclausule (artikel 1, lid 2), zou verreikende gevolgen kunnen hebben voor de externe betrekkingen van de Unie en haar lidstaten. Wij wijzen er derhalve op dat de desbetreffende instellingen van de Unie overeenkomstig de desbetreffende bepalingen verplicht zijn om, voorafgaand aan een voorstel of besluit, grondig na te gaan welke nadelige politieke gevolgen dat voorstel of besluit zou kunnen hebben voor de externe betrekkingen van zowel de Unie als haar lidstaten, en om rekening te houden met die gevolgen. Dit geldt in het bijzonder voor de externe betrekkingen met strategische partners. Naar onze mening dient de Raad van zijn kant te waarborgen dat ten volle aan deze verplichtingen is voldaan.			
Verordening (EU) nr. 1297/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer voor bepaalde lidstaten die ten aanzien van hun financiële stabiliteit ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden, met de regels inzake doorhaling voor bepaalde lidstaten, en met de regels inzake saldobetalingen. PB L 347 van 20.12.2013, blz. 253-255	PE-CONS 101/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: HU
Verordening (EU) nr. 1298/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad wat de financiële toewijzingen aan bepaalde lidstaten uit het Europees Sociaal Fonds betreft PB L 347 van 20.12.2013, blz. 256-258	PE-CONS 102/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Richtlijn 2013/58/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Richtlijn 2009/138/EG (Solvabiliteit II) wat de datum van omzetting, de datum van toepassing en de datum van intrekking van bepaalde richtlijnen betreft (Solvabiliteit I) PB L 341 van 18.12.2013, blz. 1-3	PE-CONS 98/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Besluit nr. 1351/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië PB L 341 van 18.12.2013, blz. 4-9	PE-CONS 109/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een actieprogramma voor douane in de Europese Unie voor de periode 2014-2020 (Douane 2020) en tot intrekking van Beschikking nr. 624/2007/EG	PE-CONS 72/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verklaring van de Raad Een doeltreffende, efficiënte, moderne en geharmoniseerde aanpak van douanecontroles aan de buitengrens van de EU is van essentieel belang om: – de financiële belangen van de Unie en haar lidstaten te beschermen; – illegale handel te bestrijden en tegelijkertijd versoepeling voor de legale handel mogelijk te maken; – de veiligheid en beveiliging van de Unie en haar inwoners, alsmede de bescherming van het milieu te waarborgen; – de intellectuele-eigendomsrechten te beschermen, en – toe te zien op de naleving van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Om die controles uit te voeren, moeten de douanediens ten over de passende hulpmiddelen beschikken, zoals detectieapparatuur en technologie. Dat deze hulpmiddelen nodig zijn, blijkt onder meer uit de dreigingsevaluatie van de georganiseerde criminaliteit voor 2011 van Europol, waarin staat dat de economische gevolgen van sigarettensmokkel jaarlijks een verlies van ongeveer tien miljard euro voor de begrotingen van de lidstaten en de Unie inhouden. De verschillende instrumenten van het meerjarig financieel kader die beschikbaar zijn voor de medefinanciering van de aanschaf van deze hulpmiddelen, worden momenteel niet maximaal benut. Met het oog op de doelmatige toewijzing van financieringsmiddelen verzoekt de Raad de Commissie uiterlijk medio 2018 een rapport voor te leggen over de verstrekking van de financiële middelen waarmee de nodige hulpmiddelen voor douanecontroles op het in artikel 3, onder a), van het VWEU bedoelde gebied kunnen worden aangeschaft, met inbegrip van de mogelijkheid om deze middelen uit één fonds toe te wijzen.			

Verklaring van de Raad en de Commissie

Deze verordening kan niet zo worden geïnterpreteerd dat ze bevoegdheden of verplichtingen omvat of verleent die onder deel III, titel V, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vallen.

Verklaring van Nederland en Denemarken met betrekking tot artikel 14

In het Douane 2020-programma worden de regels vastgesteld voor het financieren van activiteiten op het gebied van douanesamenwerking in de EU. Alle activiteiten in het kader van het programma, met inbegrip van de instelling van deskundigenteams, worden vastgelegd in jaarlijkse werkprogramma's krachtens artikel 14.

Deskundigenteams zijn een nieuw instrument, dat potentieel het machtsverevenwicht tussen de lidstaten en de instellingen van de Unie als vastgesteld in de Verdragen raakt. In het licht van de mogelijke belangrijke implicaties van de deskundigenteams voor de operationele activiteiten en de bevoegdheden van de douaneautoriteiten in de lidstaten, hadden Nederland en Denemarken de voorkeur gegeven aan een afzonderlijke uitvoeringshandeling voor de instelling en de regels inzake het functioneren van elk deskundigenteam, teneinde een transparanter besluitvormingsproces op het passende niveau mogelijk te maken.

Hiermee rekening houdend, zullen Nederland en Denemarken, wanneer de instelling van een deskundigenteam wordt voorgesteld in het werkprogramma, aandringen op een grondige evaluatie van het voorgestelde takenpakket van het team, op duidelijke regels inzake het functioneren van het team, op een gedetailleerd dossier en op een diepgaande juridische analyse op basis van de EU-Verdragen, met name wat betreft de respectieve bevoegdheden van de lidstaten en van de instellingen van de Unie.

Verordening (EU) nr. 1296/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende een programma van de Europese Unie voor werkgelegenheid en sociale innovatie ("EaSI") en tot wijziging van Besluit nr. 283/2010/EU tot instelling van een Europese Progress-microfinancieringsfaciliteit voor werkgelegenheid en sociale insluiting PB L 347 van 20.12.2013, blz. 238-252	PE-CONS 80/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1287/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (COSME) (2014 - 2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1639/2006/EG PB L 347 van 20.12.2013, blz. 33-49	PE-CONS 58/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1293/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake de vaststelling van een programma voor het milieu en klimaatactie (LIFE) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 614/2007 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 185-208	PE-CONS 70/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Verklaring van de Commissie over het maximumbedrag dat aan een individueel geïntegreerd project kan worden toegekend

De Commissie hecht veel belang aan het waarborgen van een evenredige verdeling van middelen over de geïntegreerde projecten, zodat zoveel mogelijk geïntegreerde projecten kunnen worden gefinancierd en een evenwichtige verdeling van de geïntegreerde projecten over alle lidstaten kan worden gewaarborgd. In dit verband zal de Commissie bij de bespreking van het ontwerp-werkprogramma met de leden van het LIFE-comité een maximumbedrag voorstellen dat aan een individueel geïntegreerd project kan worden toegekend. Dit voorstel zal worden ingediend als onderdeel van de methode voor de selectie van de projecten die moet worden goedgekeurd als onderdeel van het meerjarig werkprogramma.

Verklaring van de Commissie over de status van de financiering van de biodiversiteit in de LGO's

De Commissie hecht veel belang aan de bescherming van het milieu en de biodiversiteit in de landen en gebieden overzee (LGO's), zoals blijkt uit het voorstel voor een besluit betreffende de associatie van de LGO's, dat deze sectoren vermeldt als gebieden waarop de EU en de LGO's samenwerken, en de verschillende acties schetst die daarbij in aanmerking kunnen komen voor financiering door de Europese Unie.

De voorbereidende actie BEST is een succesvol initiatief gebleken dat de landen en gebieden overzee hebben verwelkomd en dat inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten tastbare resultaten heeft opgeleverd. Nu BEST op zijn einde loopt, staat de Commissie gunstig tegenover de mogelijkheid om daaraan een vervolg te geven via één van de nieuwe instrumenten, namelijk het programma voor mondiale collectieve goederen en uitdagingen in het kader van het instrument voor ontwikkelingssamenwerking.

Deze specifieke mogelijkheid voor de financiering van de biodiversiteit in de LGO's zal worden aangevuld met de mogelijkheden die worden geboden door artikel 6 van het LIFE-programma voor de periode 2014-2020.

Verordening (EU) nr. 1295/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van het programma Creatief Europa (2014-2020) en tot intrekking van de Besluiten nr. 1718/2006/EG, nr. 1855/2006/EG en nr. 1041/2009/EG PB L 347 van 20.12.2013, blz. 221-237	PE-CONS 77/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: AT
Verklaring van de Commissie betreffende logo's De Commissie heeft een eigen visuele identiteit, die hoofdzakelijk bestaat uit de Europese vlag. Hierdoor kunnen de Europese burgers in heel Europa de activiteiten van de Commissie makkelijk herkennen, terwijl het bestaan van verschillende logo's deze zichtbaarheid ondermijnt. De Commissie betreurt dan ook dat de medewetgevers de Commissie het gebruik van logo's voor beide subprogramma's van het programma "Creatief Europa" hebben opgelegd. De Commissie beschouwt dit resultaat als een opzichzelfstaand geval, dat geen precedent schept voor andere programma's.			
Verklaring van de Commissie betreffende comitéprocedures De Commissie is van mening dat de vaststelling door de Commissie van niet-bindende richtsnoeren niet het voorwerp van een comitéprocedure moet uitmaken, aangezien de Commissie krachtens het Verdrag gemachtigd is zelfstandig dergelijke richtsnoeren vast te stellen. De Commissie is dan ook van oordeel dat de bepaling van artikel 17, lid 3, dat richtsnoeren overeenkomstig de raadplegingsprocedure moeten worden aangenomen, dit recht niet mag aantasten.			

Verklaring van de Commissie betreffende de begroting

De Commissie betreurt dat de medewetgevers de Commissie voor het programma "Creatief Europa" een uitgesplitste begroting zonder marges voor flexibiliteit hebben opgelegd. De Commissie benadrukt dat een rigide toewijzing van de begroting, in het bijzonder voor programma's met een beperkt budget, niet in overeenstemming is met de beginselen van goed financieel beheer en het optimaal gebruik van de middelen tijdens een programmeringsperiode van zeven jaar. Om gedurende de uitvoering van het programma in de operationele behoeften te voorzien is enige flexibiliteit vereist om op onvoorziene maatschappelijke en economische situaties te kunnen inspelen. Daarom beschouwt de Commissie dit resultaat als een opzichzelfstaand geval, dat geen precedent schept voor andere programma's.

Verklaring van Oostenrijk

In artikel 167 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie streeft de Unie ernaar de kennis en verbreiding van de cultuur en de geschiedenis in Europa te verbeteren, het cultureel erfgoed in stand te houden en culturele uitwisseling op niet-commerciële basis alsmede scheppend werk op artistiek gebied, mede in de audiovisuele sector, te ondersteunen. Bovendien hecht de Unie aan de bescherming en bevordering van de verscheidenheid aan culturele uitdrukkingsvormen en is zij in 2006 toegetreden tot het desbetreffende Unesco-verdrag.

Het stimuleren van niet-commercieel cultureel scheppend werk is zeer belangrijk voor Oostenrijk. In tegenstelling tot het programma Cultuur van de Unie voor 2007-2013 laat het subprogramma Cultuur van het nieuwe programma Creatief Europa van de Unie voor 2014-2020 toe dat ook commercieel cultureel scheppend werk met middelen van de Unie wordt gefinancierd. Oostenrijk steunt deze heroriëntering van het subprogramma Cultuur niet, omdat op het algemeen nut gericht scheppend werk en op winst gericht scheppend werk verschillende regels volgen en derhalve specifieke ondersteunende maatregelen behoeven, opdat een optimaal hefboom- en stimulerend effect kan worden bereikt.

Het valt te vrezen dat de uitbreiding van de ondersteuningsmogelijkheden voor op winst gerichte culturele activiteiten de op het algemeen nut gerichte culturele sector in Europa zal verzwakken. Om die reden kan Oostenrijk niet instemmen met de desbetreffende bepalingen in artikel 13 van de verordening.

Verklaring van de Bondsrepubliek Duitsland

Duitsland schaart zich in beginsel achter het Europees programma ter bevordering van cultuur en media "Creatief Europa". Wij kunnen de tekst in zijn huidige vorm weliswaar goedkeuren, maar hebben toch ernstige bezwaren.

Deze bezwaren betreffen zowel inhoudelijke aspecten als de bevoegdheid voor het cultuurbeleid, zoals geregeld in artikel 167, lid 5, VWEU (een van de rechtsgrondslagen van het programma): Duitsland is van oordeel dat de steun uit hoofde van het subprogramma Cultuur uitsluitend moet gaan naar culturele projecten die geen winstoogmerk hebben. Duitsland wijst de in de artikelen 20 en 21 opgenomen bevoegdheden om gedelegeerde handelingen vast te stellen en de gekozen rechtsvorm (een verordening) af op grond van het subsidiariteitsbeginsel en het harmonisatieverbod in de culturele sector. Er moeten concreet kwalitatieve evaluatiecriteria worden genoemd, die door de Europese wetgever, dus het Europees Parlement en de Raad, moeten worden vastgesteld, en niet door de Commissie door middel van gedelegeerde handelingen.

Verordening (EU) nr. 1350/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van bepaalde wetgevingshandelingen op het gebied van landbouw- en visserijstatistiek PB L 351 van 21.12.2013, blz. 1-14.	PE-CONS 86/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: AT, DE
---	---------------	-----------------------------	---

Verklaring van de Commissie

De Commissie erkent de inspanning voor een meer gedifferentieerde benadering, maar rekening houdend met de 'geen advies'-bepaling in het geval van Richtlijn 96/16/EG betreffende statistische enquêtes inzake melk en zuivelproducten, wijst zij erop dat de gebruikmaking van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) moet beantwoorden aan een specifieke noodzaak om af te wijken van de basisregel, die inhoudt dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het een uitzondering betreft, kan deze gebruikmaking niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet deze op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd in een overweging.

Verordening (EU) nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen (Connecting Europe Facility), tot wijziging van Verordening (EU) nr. 913/2010 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 680/2007 en (EG) nr. 67/2010 PB L 348 van 20.12.2013, blz. 129-171	PE-CONS 76/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: UK
Verklaringen van de Commissie 1. De Commissie wijst erop dat het besluit om projecten voor financiering in het kader van de CEF voor te stellen een voorrecht van de lidstaten is. Dit voorrecht wordt op geen enkele manier beïnvloed door de indicatieve percentages voor specifieke vervoersdoelstellingen in deel IV van de bijlage. 2. De Commissie betreurt ten eerste de opneming van artikel 18 waarbij de onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 wordt ingevoerd voor de toekenning van financiële bijstand van de Unie aan de projecten of delen van projecten die geselecteerd zijn naar aanleiding van de oproep tot het indienen van voorstellen in het kader van het meerjarenwerkprogramma of de jaarlijkse werkprogramma's als bedoeld in artikel 17 van de Connecting Europe Facility-verordening. De Commissie wijst erop dat zij deze procedure in geen enkele van de sectoriële MFK-besluiten heeft voorgesteld. Het doel was de MFK-programma's te vereenvoudigen ten voordele van de ontvangers van EU-financiering. De goedkeuring van subsidiebesluiten zonder toetsing door het comité zou de procedure versnellen, de termijn voor subsidietoekenning voor initiatiefnemers van projecten verkorten en onnodige administratieve lasten en kosten vermijden. Voorts wijst de Commissie erop dat het nemen van subsidiebesluiten deel uitmaakt van haar institutioneel voorrecht met betrekking tot de uitvoering van de begroting en daarom niet via de comitéprocedure moet worden vastgesteld. De Commissie is ook van mening dat de opneming niet kan dienen als een precedent voor andere financieringsinstrumenten, wegens het bijzondere karakter van de infrastructuurprojecten in termen van impact op het grondgebied van de lidstaten.			

3. De Commissie betreurt dat in artikel 2, lid 5, en artikel 5, lid 2, verwijzingen zijn opgenomen naar de uitgaven van het uitvoerend agentschap waaraan de Commissie de uitvoering van specifieke onderdelen van de Connecting Europe Facility heeft toevertrouwd in het kader van programma-ondersteunende acties. De Commissie wijst erop dat het de bevoegdheid van de Commissie zelf is om na een voorafgaande kosten-batenanalyse te beslissen of er een uitvoerend agentschap wordt opgericht teneinde daaraan bepaalde taken toe te vertrouwen in verband met het beheer van een programma, in overeenstemming met de bepalingen van Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad. De uitvoering van de kosten-batenanalyse voor de toewijzing van taken aan een uitvoerend agentschap voor de tenuitvoerlegging van de Connecting Europe Facility mag niet overbodig worden gemaakt door de tekst van de CEF-verordening. De Commissie is ook van mening dat de bovengrens geen precedent voor andere financierings-instrumenten kan worden, wegens het bijzondere karakter van de infrastructuurprojecten onder het beheer van het agentschap.

Verklaring van de Bondsrepubliek Duitsland

De harmonisatie van goederencorridors is een thema geworden in de onderhandelingen over de verordening tot vaststelling van de Connecting Europe Facility.

Duitsland wenst te herhalen dat het de harmonisatie van goederencorridors met andere corridorstructuren in het algemeen niet afwijst.

Duitsland heeft er in dit verband uitdrukkelijk op gewezen dat de voorwaarden en voorschriften van Verordening nr. 913/2010 betreffende de bestaande corridors ook moeten gelden voor veranderingen of uitbreidingen van goederencorridors. Duitsland heeft tevens opgemerkt dat het absoluut noodzakelijk is om rekening te houden met de ervaringen die worden opgedaan met bestaande corridors, waarvan de eerste in november 2013 in gebruik worden genomen.

Met de onderhavige verklaring wenst Duitsland dit standpunt te bevestigen. Onze twijfels bij de formele aspecten van de gekozen procedure zijn nog niet weggenomen.

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

Over het geheel genomen steunt het VK de ontwikkeling van corridors voor het goederenvervoer per spoor wanneer dit geschiedt in overeenstemming met de reeds ingevoerde mechanismen van de desbetreffende verordening (913/2010) indien aangetoond is dat dit vanuit het oogpunt van de markt gerechtvaardigd is. Overeenkomstig die verordening voeren wij al besprekingen met andere lidstaten en de Commissie over het verlengen van Corridor 2 via de Kanaaltunnel tot aan Londen. Dit besluit is genomen op basis van een gedegen analyse van de markt en de sociaaleconomische voordelen.

De harmonisatie van goederencorridors is een thema geworden in de onderhandelingen over de verordening tot vaststelling van de Connecting Europe Facility.

Wij geloven echter niet dat het juist is laatstgenoemde verordening te gebruiken om wijzigingen in de corridors voor het goederenvervoer per spoor voor te stellen of daarvoor tijdschema's vast te stellen. Een dergelijke handelswijze zou door reeds bestaande wetgeving gegarandeerde goedkeuringsprocedures omzeilen, is niet overeengekomen met de betrokken lidstaten en stoelt niet op analyses van de markt of van de sociaal-economische voordelen.

Wij menen dat de voorgestelde verlengingen van de corridors voor het goederenvervoer per spoor een rechtstreeks effect op het grondgebied van een lidstaat hebben. Daarom moet de voorgestelde verlenging door de betrokken lidstaat worden goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 172, lid 2, van het Verdrag.

Voor het VK zou dit betekenen dat het opnemen van locaties voorbij Londen in een corridor voor het goederenverkeer per spoor onze instemming vereisen. Wij steunen die opnemingen niet en Londen moet het eindpunt blijven voor de corridors voor het goederenverkeer per spoor in het VK.

Meer in het algemeen geloven wij dat het de bedoeling is dat verlengingen van de corridors voor het goederenverkeer per spoor uitsluitend gebaseerd kunnen zijn op een positieve analyse van de sociaaleconomische voordelen.

Derhalve zullen wij ons van stemming onthouden bij de verordening tot vaststelling van de Connecting Europe Facility.

Verklaring van Letland

Letland steunt de doelstellingen van het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de Connecting Europe Facility en is verheugd over de algehele uitkomst van de besprekingen over dit voorstel.

Tegelijkertijd houdt Letland zijn bedenkingen bij het voorstel om de bijlage bij Verordening (EU) nr. 913/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende het Europees spoorwegnet voor een concurrerend goederenvervoer (hierna verordening goederenvervoer per spoor) te vervangen.

Het definitieve compromisvoorstel over de verlenging van de "Noordzee Oostzee"-corridor voor het goederenvervoer per spoor in het geval van Letland voor de periode tussen uiterlijk 10 november 2020 en de voltooiing van de Rail Baltica-lijn met een nominale spoorwijdte van 1435 mm zou gelden voor een spoorlijn met een spoorwijdte van 1520 mm. Letland merkt op dat het zonder een motivering op basis van een gedegen kosten-batenanalyse gerede twijfels houdt over de mogelijke belangstelling van kandidaten voor dit deel van de "Noordzee Oostzee"-corridor voor het goederenvervoer per spoor. Daarom verwacht Letland niet dat het juiste evenwicht tussen de sociaaleconomische kosten en baten kan worden gerealiseerd.

Voordat de Rail Baltica-lijn met een nominale spoorwijdte van 1435 mm is voltooid en vervolgens in de "Noordzee Oostzee"-lijn is opgenomen, is als gevolg van de verschillen in spoorwijdte praktisch geen ononderbroken spoorverkeer mogelijk op deze verlenging van de corridor voor het goederenvervoer per spoor.

Daarom moet het gedeelte met een nominale spoorwijdte van 1435 mm buiten de tracétoewijzing en de coördinatie van de operationele aspecten van dit deel van de corridor worden gehouden. Daarnaast tekent Letland aan dat er twijfels bestaan of bij de gevolgde aanpak - het vervangen van de bijlage bij de verordening betreffende corridors voor het goederenvervoer per spoor zonder eveneens het dispositief van die verordening te herzien - wel naar behoren rekening is gehouden met verscheidene bepalingen, zoals de criteria voor het bepalen van toekomstige corridors voor het goederenverkeer per spoor (artikel 4) en de bepalingen voor het selecteren van bijkomende corridors voor goederenvervoer (artikel 5, met name de punten 3 en 4). Letland is ervan overtuigd dat de Rail Baltica-lijn met een nominale spoorwijdte van 1435 mm de meest geschikte verlenging is voor de "Noordzee Oostzee-corridor" voor goederenvervoer en na te zijn aangelegd volledig moet worden geïntegreerd in alle structuren en procedures van de "Noordzee-Oostzee"-corridor die zijn vastgesteld bij de verordening betreffende corridors voor het goederenvervoer per spoor.			
Verordening (EU) nr. 1285/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende de uitvoering en exploitatie van de Europese satellietnavigatiesystemen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 876/2002 van de Raad en Verordening (EG) nr. 683/2008 van het Europees Parlement en de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 1-24	PE-CONS 26/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over het Galileo Interinstitutioneel Panel ("GIP")

1. Gezien het belang, het unieke karakter en de gecompliceerdheid van de Europese GNSS-programma's, het feit dat de Unie de uit de programma's resulterende systemen in eigendom zal hebben, de volledige financiering van de programma's uit de communautaire begroting in de periode 2014-2020, erkennen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie de noodzaak van nauwe samenwerking tussen de drie instellingen.

1. Er zal een Galileo Interinstitutioneel Panel (GIP) bijeenkomen om voor iedere instelling de uitoefening van haar verantwoordelijkheid te vergemakkelijken. Daartoe wordt het GIP opgericht om de volgende zaken op de voet te volgen:

- a) de vorderingen met de uitvoering van de Europese GNSS-programma's, met name met betrekking tot de uitvoering van de aanbestedingen en contracten, met name met betrekking tot het ESA;
- b) de internationale overeenkomsten met derde landen, onverminderd de bepalingen van artikel 218 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- c) de voorbereiding van de satellietnavigatiemarkten;
- d) de doeltreffendheid van de beheerregelingen, en
- e) de jaarlijkse evaluatie van het werkprogramma.

2. Overeenkomstig de bestaande regels zal het GIP de nodige discretie in acht nemen, met name gezien de commercieel vertrouwelijke en gevoelige aard van bepaalde gegevens.

3. De Commissie zal rekening houden met de door het GIP ingenomen standpunten.

4. Het GIP zal bestaan uit zeven vertegenwoordigers, van wie:

- 3 van de Raad,
- 3 van het Europees Parlement,
- 1 van de Commissie,

en zal geregeld bijeenkomen (in beginsel viermaal per jaar).

5. Het GIP heeft geen invloed op de bestaande verantwoordelijkheden en interinstitutionele betrekkingen.

Verklaring van de Raad inzake de betrokkenheid van beveiligingsdeskundigen van de lidstaten

Met betrekking tot de veiligheidsaspecten van de systemen en de wijze waarop zij functioneren benadrukt de Raad dat het van essentieel belang is dat de Commissie de betrokken beveiligingsdeskundigen van de lidstaten raadpleegt en terdege rekening houdt met hun mening, wanneer zij met het oog op de beveiliging van de programma's ambitieuze doelstellingen formuleert.

De Raad benadrukt de intentie van de lidstaten om als deskundigen in dit proces de vertegenwoordigers van hun respectieve nationale autoriteiten in de bij Besluit 2009/334/EG van de Commissie opgerichte beveiligingsraad voor de Europese GNSS-systemen aan te duiden. Hij benadrukt verder het standpunt van de lidstaten dat deze deskundigen de Commissie zoveel mogelijk op basis van consensus moeten adviseren. De Raad is ingenomen met het voornemen van de Commissie om daartoe met deze deskundigen samen te werken.

De Raad wijst opnieuw op het belang van de bovengenoemde raadplegingen en op het feit dat de Commissie terdege rekening moet houden met de mening van de deskundigen van de lidstaten. De Raad behoudt zich het recht voor om gebruik te maken van de mogelijkheden die deze verordening inzake de Europese satellietnavigatiesystemen biedt, in het bijzonder het aantekenen van bezwaar tegen de respectieve gedelegeerde handelingen.

Verklaring van de Commissie ad artikel 14, lid 1

1. De Commissie zal bij de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen als bedoeld in artikel 14, lid 2, zorg dragen voor een gelijktijdige, tijdige en passende overdracht van de relevante documenten aan het Europees Parlement en de Raad en ruim van te voren passende en transparante raadplegingen houden - waar passend over bijvoorbeeld de concrete gevolgen die aan deze gedelegeerde handelingen moeten worden gegeven - in het bijzonder met de deskundigen van de nationale autoriteiten van alle lidstaten die verantwoordelijk zullen zijn voor de uitvoering van deze gedelegeerde handelingen, nadat die zijn vastgesteld of gewijzigd, en zij zal terdege rekening moeten houden met de mening van deze deskundigen.
2. Aangezien nationale veiligheidsvraagstukken van speciaal belang zijn bij de voorbereiding, de opstelling, de wijziging en - waar passend - de praktische invulling van gedelegeerde handelingen als bedoeld in artikel 14, lid 2, is de Commissie ingenomen met het voornemen van de lidstaten om als deskundigen in dit proces de vertegenwoordigers van hun respectieve nationale autoriteiten in de bij Besluit 2009/334/EG van de Commissie opgerichte beveiligingsraad voor de Europese GNSS-systemen aan te duiden, en zij is voorts verheugd over het standpunt van de lidstaten dat deze deskundigen, die samenwerken met de Commissie, er zoveel mogelijk naar moeten streven de Commissie op basis van consensus te adviseren.

Verklaring van Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk

Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk memoreren dat het gebruik van gedelegeerde handelingen uitsluitend gerechtvaardigd is wanneer het nodig blijkt niet-essentiële onderdelen van de wetgevingshandeling aan te vullen of te wijzigen, terwijl essentiële onderdelen van een gebied volgens het Verdrag uitsluitend bij wetgevingshandeling zelf mogen worden geregeld. De delegatiebevoegdheid kan dus niet worden beschouwd als een sluitpost in de onderhandelingen.

In casu zijn Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk van mening dat veiligheidsvraagstukken, waarvoor hier gebruik wordt gemaakt van gedelegeerde handelingen, in de basishandeling dienen te worden geregeld. Voorts betreuren zij het gecombineerde gebruik van gedelegeerde handelingen en uitvoeringsmaatregelen omdat dit geenszins een vereenvoudiging is en de leesbaarheid en de toegankelijkheid van het recht er ook niet door worden verbeterd. Zij zullen de gedelegeerde handelingen die in dit kader later worden vastgesteld dan ook met bijzondere aandacht bekijken.

Verklaring van de Bondsrepubliek Duitsland

Gezien het belang van veiligheidsvraagstukken wenst de Bondsrepubliek Duitsland te benadrukken dat het Beveiligingscomité van de Raad op 25/11/2013 zijn advies betreffende het gedelegeerde besluit van de Commissie inzake de vaststelling van gemeenschappelijke minimumnormen voor de publiek gereguleerde dienst van het Europese GNSS-programma (doc. 16439/13) met eenparigheid van stemmen heeft vastgesteld.

In dat advies concludeerde het comité dat gedelegeerde handelingen in het algemeen geen geschikt instrument zijn voor het aanpakken van aangelegenheden met een beveiligingsaspect, aangezien de Raad tijdens het formele vaststellingsproces alleen maar een alles-of-niets aanpak kan volgen. Het comité verklaarde voorts dat de wetgever dit voor ogen moet houden wanneer hij in de toekomst wetgevingshandelingen die gedeeltelijk betrekking hebben op beveiliging vaststelt.

Dit advies was nog niet uitgebracht toen eerder dit jaar over de GNSS-verordening werd onderhandeld en kon derhalve niet bij de overwegingen worden betrokken.

Niettemin moet het bij toekomstige wijzigingen van de GNSS-verordening in aanmerking worden genomen.

Verordening (EU) Nr. 1315/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende richtsnoeren van de Unie voor de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnetwerk en tot intrekking van Besluit nr. 661/2010/EU PB L 348 van 20.12.2013, blz. 1-128	PE-CONS 42/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Gezamenlijke verklaring van Slovenië en Kroatië In het licht van de volgende herziening van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende richtsnoeren van de Unie voor de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnetwerk (de verordening) komen Slovenië en Kroatië overeen een gezamenlijke studie te overwegen. Wat de meest aangewezen wijziging van het TEN-T-netwerk tussen de relevante primaire/kernknooppunten (bijv. Ljubljana, Zagreb, München, Wenen) betreft, zou de studie zich richten op het verkennen van de meest aangewezen wijziging van de spoorwegverbinding tussen Zagreb en Maribor. In de studie zouden alle relevante sociale, economische, financiële, klimatologische en ecologische kosten en baten in aanmerking worden genomen, evenals toekomstige vervoersstromen en -behoeften, alsook de methoden en doelstellingen die in de verordening zijn opgenomen. De Europese Commissie zal gevraagd worden deze studie te cofinancieren.			

Verklaring van Italië

Italië keurt ten stelligste af dat is nagelaten de haven van Civitavecchia op te nemen in bijlage II van de verordening richtsnoeren voor het trans-Europees vervoersnetwerk.

Er is herhaaldelijk verzocht, zowel op technisch als op politiek niveau, om Civitavecchia op te nemen bij de havens van het kernnetwerk (Core Network). Ook in het Parlement is daar meermaals om gevraagd.

De haven van Civitavecchia bedient het prioritaire stedelijke knooppunt Rome, dat niet alleen de hoofdstad is maar ook, volgens de Europese methodiek, een MEGA-knooppunt en een Larger Urban Zone (LUZ) met meer dan 1 miljoen inwoners.

Artikel 47, lid 1, van de verordening richtsnoeren en de methodiek van de Europese Commissie (doc. SEC(2011) 101 final van 19 januari 2011, bijlage II, punt 2) ¹ bevestigen de opvatting dat de haven van Civitavecchia behoort te worden opgenomen in het kernnetwerk (Core Network).

De haven van Civitavecchia staat bovenaan de Europese ranking wat betreft het aantal inschepingen, ontschepingen en transitpassagiers.

Dat de haven van Civitavecchia ondanks de geografische afstand tussen die haven en het stedelijke knooppunt Rome, de haven van Rome is, vindt zijn verklaring in de specifieke kenmerken van de wateren.

De haven van Civitavecchia is om historische en geografische redenen onmiskenbaar de voornaamste haven die de stad Rome bedient.

Civitavecchia is de haven van Rome.

Italië behoudt zich het recht voor ieder initiatief te nemen om iets te doen aan het feit dat Civitavecchia ten onrechte niet is opgenomen in het kernnetwerk (Core Network).

Verklaring van de Commissie

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, punt b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

¹ De tekst van de verordening richtsnoeren bepaalt (art. 47, lid 1, eerste streepje) dat de knooppunten van het core network "**de stedelijke knooppunten [omvatten], met inbegrip van hun havens en luchthavens**". Conform de methodiek van de Commissie (bijlage II, punt 2.2, bladzijde 25 in de Engelse versie) worden als primaire stedelijke knooppunten aangemerkt: "de hoofdsteden van een lidstaat van de EU", de "Metropolitan Growth Areas" (MEGA), en de "agglomeraties (...) met meer dan 1 miljoen inwoners".

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Richtlijn 2013/59/Euratom van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling, en houdende intrekking van de Richtlijnen 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom en 2003/122/Euratom PB L 13 van 27.01.2014, blz. 1-73	13675/13
3279e zitting van de Raad van de Europese Unie (JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN), gehouden te Brussel op 5 en 6 december 2013	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Besluit van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, van de overeenkomst tussen Canada en de Europese Unie inzake de doorgifte en verwerking van gegevens uit het Passenger Name Record	12653/13
Verklaring van Denemarken Overeenkomstig artikel 29 van de overeenkomst kan de Europese Commissie Canada ervan in kennis stellen dat Denemarken ervoor heeft gekozen gebonden te zijn door de overeenkomst. De betrokken kennisgeving van de Europese Commissie aan Canada kan slechts plaatsvinden indien Denemarken overeenkomstig zijn grondwettelijke bepalingen de nodige stappen heeft gezet om gebonden te zijn door overeenkomsten van de Europese Unie op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht. Tot dat tijdstip is, overeenkomstig het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gehechte protocol (nr. 22) betreffende de positie van Denemarken, de overeenkomst niet bindend voor, noch van toepassing in Denemarken.	

Conclusies van de Raad over signaleringen uit hoofde van artikel 26 van Verordening (EG) nr. 1987/2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van SIS II	17112/13
Verklaring van de Commissie De Commissie erkent dat de doeltreffendheid van de beperkende maatregelen jegens onderdanen van derde landen moet worden vergroot door hun de toegang tot of de doorreis via de Schengenruimte effectief te ontzeggen. Daartoe ondersteunt zij ten volle het initiatief van het voorzitterschap. Wel zij opgemerkt dat de uitvoering van dergelijke beperkende maatregelen in de eerste plaats toekomt aan de lidstaten, omdat i) dat is bepaald in GBVB-besluiten en ii) de lidstaten exclusieve toegang tot SIS II hebben. Een coördinatiemechanisme heeft dan ook enkel kans op slagen indien de lidstaten alles in het werk stellen om de kwaliteit van de gegevens en de nationale procedures te verbeteren.	
Ontwerpconclusies van de Raad over massa-evacuatie bij rampen in de Europese Unie	16155/13
Besluit van de Raad houdende machtiging van de Commissie om onderhandelingen te openen met het oog op de sluiting van een overeenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko inzake de versoepeling van de afgifte van visa voor kort verblijf	16084/13
Conclusies van de Raad tot vaststelling van het EU-werkprogramma 2014-2016 ter beperking van de risico's voor de veiligheid en de openbare orde die gepaard gaan met sportevenementen, met name voetbalwedstrijden, met een internationale dimensie	16373/13
Besluit van de Raad betreffende de ondertekening en voorlopige toepassing, namens de Europese Unie, van een protocol bij de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Georgië, anderzijds, inzake een kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en Georgië over de algemene beginselen voor de deelname van Georgië aan programma's van de Unie	16611/13

Besluit van de Raad betreffende de sluiting van een protocol bij de partnerschaps- en samenwerkings-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Georgië, anderzijds, inzake een kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en Georgië over de algemene beginselen voor de deelname van Georgië aan programma's van de Unie	16612/13 + COR 1
Protocol bij de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Georgië, anderzijds, inzake een kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en Georgië over de algemene beginselen voor de deelname van Georgië aan programma's van de Unie	16613/13 + COR 1
Besluit van de Raad tot vaststelling van het door de Europese Unie in de negende Ministeriële Conferentie van de Wereldhandelsorganisatie in te nemen standpunt met betrekking tot de voedsel-zekerheid, het beheer van de tariefcontingenten en het toezichtmechanisme	15637/13
Ontwerpconclusies van de Raad over de bestrijding van haatcriminaliteit in de Europese Unie	17057/13
Conclusies van de Raad inzake het Verslag over het EU-burgerschap 2013	16783/13
Conclusies van de Raad over de evaluatie van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten	16622/13

3280e zitting van de Raad van de Europese Unie (WERKGELEGENHEID, SOCIAAL BELEID, VOLKSGEZONDHEID EN CONSUMENTENZAKEN), gehouden te Brussel op 9 en 10 december 2013

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
2013/744/EU: Besluit van de Raad van 9 december 2013 betreffende de ondertekening namens de Europese Unie van het Protocol betreffende de uitbanning van illegale handel in tabaksproducten bij het Kaderverdrag van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake tabaksontmoediging, wat betreft de bepalingen ervan inzake verplichtingen in verband met justitiële samenwerking in strafzaken, de definitie van strafbare feiten, en politieke samenwerking PB L 333 van 12.12.2013, blz. 73-74	14929/13
2013/745/EU: Besluit van de Raad van 9 december 2013 betreffende de ondertekening namens de Europese Unie van het Protocol betreffende de uitbanning van illegale handel in tabaksproducten bij het Kaderverdrag van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake tabaksontmoediging, met uitzondering van de bepalingen ervan inzake verplichtingen in verband met justitiële samenwerking in strafzaken, de definitie van strafbare feiten, en politieke samenwerking PB L 333 van 12.12.2013, blz. 75-76	14711/13 + COR 1 + COR 2 + ADD 1

Verklaring van de delegaties van BE, BG, CZ, DK, DE, EE, EL, ES, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI en UK

De bovengenoemde delegaties wensen de aandacht te vestigen op de uitvoering van het aan het WHO-kaderverdrag inzake tabaksontmoediging gehechte protocol ter uitbanning van de illegale handel in tabaksproducten, en verzoeken de Commissie alles in het werk te stellen om onevenredige administratieve rompslomp, zowel voor de overheid als voor het bedrijfsleven te beperken.

Verklaring van de delegaties van BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, EL, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI en UK

Krachtens artikel 44, lid 3, van het aan het kaderverdrag inzake tabaksontmoediging gehechte protocol ter uitbanning van de illegale handel in tabaksproducten, moet de Unie aangeven hoever haar bevoegdheid ten aanzien van de in het protocol geregelde aangelegenheden reikt. De bovengenoemde delegaties bevestigen hierbij dat in de bevoegde instanties van de Raad een grondig debat over de bevoegdheid zal worden gevoerd, en dat, overeenkomstig het reglement van orde, een volledige, gedetailleerde lijst van bevoegdheden zal worden overeengekomen als onderdeel van het besluit inzake de sluiting van het protocol.

Verklaring van de delegaties van BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, EL, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, NL, AT, PT, RO, SI en FI

Aangezien het belangrijk was binnen een redelijke termijn een akkoord te bereiken over het besluit betreffende de ondertekening van het aan het WHO-kaderverdrag inzake tabaksontmoediging gehechte protocol ter uitbanning van de illegale handel in tabaksproducten, heeft de Raad besloten de bepalingen van dit protocol die voor de partijen verplichtingen inhouden inzake justitiële samenwerking in strafzaken, de omschrijving van strafbare feiten, en politieke samenwerking, in de ondertekeningsfase niet in detail vast te leggen. Op het eerste gezicht gaat het hier om de artikelen 14, 16, 19, 23, 26, 27, 29 en 30 van het protocol, maar de Raad neemt zich voor een en ander nader te bestuderen teneinde over een lijst te beschikken wanneer het besluit inzake de sluiting van het protocol wordt vastgesteld.

Verklaring van de delegaties van AT en RO

De bovengenoemde delegaties zijn van oordeel dat besluiten van de Raad op grond van artikel 218 VWEU altijd betrekking hebben op een overeenkomst in haar geheel. Opsplitsing in verscheidene besluiten die elk betrekking hebben op afzonderlijke artikelen van een overeenkomst is juridisch niet haalbaar.

Verklaring van de delegaties van IT, PL, PT, SK en RO

De bovengenoemde delegaties zijn in het bijzonder ingenomen met de in artikel 8 van het protocol ter uitbanning van de illegale handel in tabaksproducten opgenomen bepalingen inzake volgen en traceren. Deze delegaties verzoeken de Commissie dan ook ervoor te zorgen dat eventuele maatregelen in verband met volgen en traceren waarin het voorstel tot herziening van "Richtlijn 2001/37/EG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten" voorziet, stroken met die van het protocol.

Verklaring van de delegaties van BG, CZ, DK, DE, EL, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SK, SE, FI en UK

Het in artikel 8, lid 1 en leden 8 en 9, genoemde wereldwijd steunpunt voor het doorgeven van informatie mag geen wereldwijd gegevensbanksysteem zijn. De bovengenoemde delegaties gaan ervan uit dat de bepaling inzake de toegang tot de gegevensbank van een tabaksproducent door de in diens rechtsgebied bevoegde autoriteit, wordt geacht te voldoen aan de vereisten van het wereldwijd steunpunt voor het doorgeven van informatie.

Verklaring van de delegatie van UK

Uit hoofde van artikel 4 VWEU is de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht een gebied van gedeelde bevoegdheid. Aangezien het protocol de werkingssfeer van bestaande interne EU-regels op dat gebied niet beïnvloedt of verandert, heeft de EU geen exclusieve externe bevoegdheid verworven krachtens artikel 3, lid 2, VWEU, en blijft dat gebied derhalve een gebied van gedeelde bevoegdheid. Het Verenigd Koninkrijk is bijgevolg van oordeel dat het in deze bijzondere omstandigheden niet noodzakelijk is een afzonderlijk besluit van de Raad vast te stellen waarbij de EU zou worden gemachtigd het protocol te ondertekenen met betrekking tot de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht.

Verklaring van de Raad

Artikel 6 van het protocol zal in de EU worden toegepast door middel van het in Richtlijn 2008/118/EG vastgelegde systeem, voor zover het tabak in de zin van Richtlijn 2011/64/EU (sigaretten, sigaren, cigarillo's en rooktabak) betreft.

Verklaringen van de Commissie

1. Volgens de Commissie is het in het onderhavige geval niet gerechtvaardigd dat het ondertekeningsbesluit van de Raad beperkt wordt tot aangelegenheden waarvoor de Unie exclusief bevoegd is. De onder de exclusieve bevoegdheid vallende aangelegenheden in het protocol zijn van wezenlijk belang en kunnen niet worden gescheiden van de delen die onder gedeelde bevoegdheid vallen. Naar het oordeel van de Commissie moet de ondertekening door de Unie worden beschouwd als blijk van haar voornemen om de sluiting van het volledige protocol in overweging te nemen, los van de lidstaten, die handelen op basis van wederkerigheid in de zin van artikel 4, lid 3, VEU.
2. Volgens de Commissie is het in principe veel te vroeg en onnodig dat in de ondertekeningsfase een verklaring over de uitvoering van het protocol wordt opgenomen. Meer in het bijzonder refereert één verklaring van een aantal lidstaten aan aangelegenheden die nog niet helemaal zijn uitgekristalliseerd en waarvan nog niet bekend is hoe zij zullen functioneren of worden uitgevoerd. Een definitief EU-standpunt over deze aangelegenheden, bijvoorbeeld wat betreft de uitvoering van het protocol op het punt van gegevensbeheer met het wereldwijd steunpunt voor het doorgeven van informatie, bedoeld in artikel 8, lid 8, van het protocol, kan bijgevolg pas worden bepaald wanneer de EU en de lidstaten kennis hebben van alle beschikbare technische en administratieve opties.

Verordening (EU) nr. 1325/2013 van de Raad van 9 december 2013 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief PB L 334 van 13.12.2013, blz. 2-3	16241/13
Verordening (EU) nr. 1326/2013 van de Raad van 9 december 2013 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief PB L 334 van 13.12.2013, blz. 4-5	16243/13
Besluit van de Raad over het namens de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt inzake een wijziging van bijlage II (Technische voorschriften, normen, keuring en certificatie) bij de EER-overeenkomst	15552/13
Besluit 2013/726/GBVB van de Raad van 9 december 2013 ter ondersteuning van UNSCR 2118 (2013) en van EC-M-33/DEC 1 van de uitvoerende raad van de OPCW, in het kader van de tenuitvoerlegging van de EU-strategie tegen de verspreiding van massavernietigingswapens PB L 329 van 10.12.2013, blz. 41-43	16799/13
Besluit 2013/729/GBVB van de Raad van 9 december 2013 tot wijziging van Besluit 2013/34/GBVB betreffende een militaire missie van de Europese Unie om de Malinese strijdkrachten te helpen opleiden (EUTM Mali) PB L 332 van 11.12.2013, blz. 18-18	15843/13

Besluit van de Raad 2013/730/GBVB van 9 december 2013 ter ondersteuning van de ontwapenings- en wapenbeheersingsactiviteiten van het SEESAC in Zuidoost-Europa in het kader van de strategie van de EU ter bestrijding van de illegale accumulatie van en handel in handvuurwapens en lichte wapens (SALW) en munitie daarvoor PB L 332 van 11.12.2013, blz. 19-30	16234/13
Besluit 2013/725/GBVB van de Raad van 9 december 2013 tot wijziging en verlenging van Besluit 2012/173/GBVB van de Raad over het activeren van het operatiecentrum van de EU voor de in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid uitgevoerde missies en operatie in de Hoorn van Afrika PB L 329 van 10.12.2013, blz. 39-40	15865/13
Conclusies van de Raad getiteld "De doeltreffendheid van institutionele regelingen ter verbetering van de positie van vrouwen en gendergelijkheid"	17605/13
Aanbeveling van de Raad over doeltreffende maatregelen voor integratie van de Roma in de lidstaten	16790/13
Ontwerpconclusies van de Raad, getiteld "Reflectie over moderne, responsieve en houdbare gezondheidszorgstelsels"	16570/13

Vaststelling van een wetgevingshandeling na de tweede lezing door het Europees Parlement (Straatsburg, 9 tot en met 12 december 2013)			
WETGEVINGSHANDELINGEN			
HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22-61	17446/13 PE-CONS 119/13	Niet van toepassing	Niet van toepassing
Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1-21	17447/13 PE-CONS 118/13	Niet van toepassing	Niet van toepassing
Verordening (EU) nr. 37/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2014 tot wijziging van bepaalde verordeningen op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek voor wat de procedures tot het nemen van bepaalde maatregelen betreft PB L 18 van 21.01.2014, blz. 1-51	17697/13 PE-CONS 145/13	Niet van toepassing	Niet van toepassing
Verordening (EU) nr. 38/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2014 tot wijziging van bepaalde verordeningen in verband met het gemeenschappelijke handelsbeleid wat betreft de verlening van gedelegeerde bevoegdheden en uitvoeringsbevoegdheden voor de vaststelling van bepaalde maatregelen PB L 18 van 21.01.2014, blz. 52-69	17698/13 PE-CONS 146/13	Niet van toepassing	Niet van toepassing

3281e zitting van de Raad van de Europese Unie (ECONOMISCHE en FINANCIËLE ZAKEN), gehouden te Brussel op 10 en 18 december 2013

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Besluit van de Raad waarbij wordt vastgesteld dat Polen geen effectief gevolg heeft gegeven aan de aanbeveling van de Raad van 21 juni 2013	16853/13
Aanbeveling van de Raad om het buitensporige overheidstekort in Polen te verhelpen	16852/13
Conclusies van de Raad over speciaal verslag nr. 23/2012 van de Rekenkamer: "Hebben de structurele maatregelen van de EU met succes de regeneratie ondersteund van industriële en militaire brownfield-terreinen?"	16734/13
2013/746/EU: Besluit van de Raad van 10 december 2013 houdende wijziging van zijn reglement van orde PB L 333 van 12.12.2013, blz. 77-78	16003/13
Conclusies van de Raad over de intensivering van de bestrijding van sigarettensmokkel en andere vormen van illegale handel in tabaksproducten in de EU	16644/13
Verordening (EU) nr. 1331/2013 van de Raad van 10 december 2013 houdende aanpassing, met ingang van 1 juli 2012, van het pensioenbijdragepercentage van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie PB L 335 van 14.12.2013, blz. 1-2	16208/13
Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1361/2013 van de Raad van 17 december 2013 houdende uitvoering van Verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran PB L 343 van 19.12.2013, blz. 7-8	17805/13

3282e zitting van de Raad van de Europese Unie (VERVOER, TELECOMMUNICATIE EN ENERGIE), gehouden te Brussel op 12 december 2013

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING

DOCUMENT / VERKLARINGEN

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1342/2013 van de Raad van 12 december 2013 tot intrekking van de antidumpingmaatregelen op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels van oorsprong uit de Russische Federatie naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad
PB L 338 van 17/12/2013, blz. 1-10

16733/13

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1343/2013 van de Raad van 12 december 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op peroxosulfaten (persulfaten) van oorsprong uit de Volksrepubliek China naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1225/2009
PB L 338 van 17/12/2013, blz. 11-22

16740/13

3283e zitting van de Raad van de Europese Unie (BUITENLANDSE ZAKEN), gehouden te Brussel op 12 december 2013**NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
2013/759/EU: Besluit van de Raad van 12 december 2013 betreffende overgangsmaatregelen voor het beheer van het EOF tussen 1 januari 2014 en de inwerkingtreding van het elfde Europees Ontwikkelingsfonds PB L 335 van 14.12.2013, blz. 48-49	15946/13
Conclusies van de Raad over het verslag van de Commissie over de EU-steun voor democratisch bestuur met bijzondere aandacht voor het bestuursinitiatief	16186/13
Conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten over de financiering van armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling na 2015	16718/13
Conclusies van de Raad over het jaarverslag 2013 over het ontwikkelingsbeleid en het beleid inzake externe bijstand van de Europese Unie en de tenuitvoerlegging daarvan in 2012	17166/13
Conclusies van de Raad over beleidscoherentie voor ontwikkeling	17555/13

3284e zitting van de Raad van de Europese Unie (MILIEU), gehouden te Brussel op 13 december 2013**NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN****HANDELING****DOCUMENT / VERKLARINGEN**

2013/790/EU: Besluit van de Raad van 13 december 2013 tot aanvaarding namens de Europese Unie van de wijziging van de artikelen 25 en 26 van het Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren
PB L 349 van 21.12.2013, blz. 98-99

12713/13 + COR 1

2013/791/Euratom: Besluit van de Raad van 13 december 2013 tot wijziging van Beschikking 2007/198/Euratom tot oprichting van de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie en tot toekenning van gunsten daaraan
PB L 349 van 21.12.2013, blz. 100-102

16372/13

Verordening (Euratom) nr. 237/2014 van de Raad van 13 december 2013 tot vaststelling van een instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid
PB L 77 van 15.03.2014, blz. 109-116

16737/13

Verordening (Euratom) nr. 1369/2013 van de Raad van 13 december 2013 betreffende steun van de Unie aan de bijstandprogramma's voor de ontmanteling van nucleaire installaties in Litouwen en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1990/2006
PB L 346 van 20.12.2013, blz. 7-11

16635/13 + COR 1

Verordening (Euratom) nr. 1368/2013 van de Raad van 13 december 2013 betreffende steun van de Unie aan de bijstandprogramma's voor de ontmanteling van nucleaire installaties in Bulgarije en Slowakije, en houdende intrekking van Verordeningen van de Raad (Euratom) nr. 549/2007 en (Euratom) nr. 647/2010 PB L 346 van 20.12.2013, blz. 1-6	16633/13 + COR 1		
Besluit van de Raad houdende machtiging tot het openen van onderhandelingen voor een bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat over deelname van de Zwitserse Bondsstaat aan het Erasmus+-programma voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport	15682/13		
Besluit 2013/760/GBVB van de Raad van 13 december 2013 houdende wijziging van Besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië PB L 335 van 14.12.2013, blz. 50-51	16767/13		
Verordening (EU) nr. 1332/2013 van de Raad van 13 december 2013 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië PB L 335 van 14.12.2013, blz. 3-7	17083/13 + COR 1		
3285e zitting van de Raad van de Europese Unie (LANDBOUW EN VISSERIJ), gehouden te Brussel op 16 en 17 december 2013			
WETGEVINGSHANDELINGEN			
HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
Verordening (EU) nr. 1299/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende specifieke bepalingen voor steun uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ter verwezenlijking van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" PB L 347 van 20.12.2013, blz. 259-280	PE-CONS 81/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van artikel 6 van de EFRO-verordening, artikel 15 van de ETS-verordening en artikel 4 van de verordening betreffende het Cohesiefonds

Het Europees Parlement en de Raad nemen kennis van de verzekering van de Commissie aan de EU-wetgever dat de gemeenschappelijke outputindicatoren voor de EFRO-verordening, de ETS-verordening en de verordening betreffende het Cohesiefonds die in een bijlage bij elk van deze verordeningen moeten worden opgenomen, het resultaat zijn van een lang voorbereidend proces waarbij de evaluatiedeskundigen zowel van de Commissie als van de lidstaten zijn betrokken en dat deze indicatoren naar verwachting in principe stabiel zullen blijven.

Verordening (EU) nr. 1300/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1084/2006 van de Raad
PB L 347 van 20.12.2013, blz. 281-288

PE-CONS 82/13

Gekwalificeerde
meerderheid

Alle lidstaten voor

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van artikel 6 van de EFRO-verordening, artikel 15 van de ETS-verordening en artikel 4 van de verordening betreffende het Cohesiefonds

Het Europees Parlement en de Raad nemen kennis van de verzekering van de Commissie aan de EU-wetgever dat de gemeenschappelijke outputindicatoren voor de EFRO-verordening, de ETS-verordening en de verordening betreffende het Cohesiefonds die in een bijlage bij elk van deze verordeningen moeten worden opgenomen, het resultaat zijn van een lang voorbereidend proces waarbij de evaluatiedeskundigen zowel van de Commissie als van de lidstaten zijn betrokken en dat deze indicatoren naar verwachting in principe stabiel zullen blijven.

Verordening (EU) nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en specifieke bepalingen met betrekking tot de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid", en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1080/2006 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 289-302	PE-CONS 83/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van artikel 6 van de EFRO-verordening, artikel 15 van de ETS-verordening en artikel 4 van de verordening betreffende het Cohesiefonds Het Europees Parlement en de Raad nemen kennis van de verzekering van de Commissie aan de EU-wetgever dat de gemeenschappelijke outputindicatoren voor de EFRO-verordening, de ETS-verordening en de verordening betreffende het Cohesiefonds die in een bijlage bij elk van deze verordeningen moeten worden opgenomen, het resultaat zijn van een lang voorbereidend proces waarbij de evaluatiedeskundigen zowel van de Commissie als van de lidstaten zijn betrokken en dat deze indicatoren naar verwachting in principe stabiel zullen blijven.			
Verklaring van de Commissie ad artikel 11, lid 2 De Commissie steunt de door het Europees Parlement geformuleerde doelstelling van een vereenvoudiging van de procedures voor staatssteun met betrekking tot steun voor de bedrijfsvoering die wordt verleend aan ondernemingen die gevestigd zijn in ultraperifere gebieden ter compensatie van de extra kosten die in deze gebieden ontstaan als gevolg van de specifieke economische en sociale situatie ervan. Overeenkomstig het recent door de Commissiediensten gepubliceerde voorstel voor een algemene groepsvrijstellingsverordening wordt steun voor de bedrijfsvoering ter compensatie van bepaalde extra kosten die voor de in deze gebieden gevestigde begunstigden ontstaan, beschouwd als verenigbaar met de interne markt, onder de in het voorstel bepaalde voorwaarden, zodat voor deze steun niet de meldingsplicht overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het VWEU geldt. De Commissie is van mening dat er zo een degelijke basis is voor de realisatie van de beoogde vereenvoudiging en zij zal ten volle rekening houden met alle opmerkingen die zij van de lidstaten ontvangt in het kader van het overleg dat aan de gang is met het oog op de goedkeuring van de verordening in 2014.			

Verordening (EU) nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1081/2006 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 470-486	PE-CONS 87/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1302/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1082/2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS), wat de verduidelijking, vereenvoudiging en verbetering van de oprichting en werking van dergelijke groeperingen betreft PB L 347 van 20.12.2013, blz. 303-319	PE-CONS 84/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over bewustmaking en de artikelen 4 en 4 bis van de EGTS-verordening Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen dat zij beter gecoördineerde acties zullen ondernemen om de instellingen en de lidstaten bewust te maken van de mogelijkheden om EGTS'en te gebruiken als facultatieve instrumenten voor territoriale samenwerking op alle beleidsterreinen van de Unie. In dit verband roepen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie de lidstaten er in het bijzonder toe op adequate maatregelen te nemen voor de coördinatie en communicatie tussen nationale overheden en tussen overheden van verschillende lidstaten om te zorgen voor duidelijke, doeltreffende en transparante procedures voor de goedkeuring van nieuwe EGTS'en binnen de vastgestelde termijnen.			

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over artikel 1, lid 9, van de EGTS-verordening

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen dat bij de toepassing van artikel 9, lid 2, onder i), van Verordening (EU) nr. 1082/2006, zoals gewijzigd, de lidstaten zullen trachten om bij de beoordeling van de voorschriften die van toepassing zullen zijn op de personeelsleden van een EGTS zoals voorgesteld in de ontwerpovereenkomst, de verschillende mogelijke arbeidsregelingen waaruit de EGTS kan kiezen, naar privaat- of publiekrecht, in overweging te nemen.

Indien de arbeidscontracten van de personeelsleden van een EGTS onder het privaatrecht vallen, houden de lidstaten eveneens rekening met de EU-wetgeving ter zake, zoals Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I), evenals de rechtspraktijk van de andere lidstaten die zijn vertegenwoordigd in de EGTS.

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen verder overeen dat, indien de arbeidscontracten van de personeelsleden van een EGTS onder publiekrecht vallen, de nationale publiekrechtelijke voorschriften gelden van de lidstaat waar het respectieve EGTS-orgaan is gevestigd. De nationale publiekrechtelijke voorschriften van de lidstaat waar de EGTS is geregistreerd, kunnen echter van toepassing zijn op de personeelsleden van de EGTS die reeds onder deze voorschriften vielen voordat zij in dienst traden van de EGTS.

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de rol van het Comité van de Regio's in het kader van het EGTS-platform

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie nemen kennis van de waardevolle werkzaamheden uitgevoerd door het Comité van de Regio's in het kader van het EGTS-platform waarop het toezicht houdt, en moedigen het Comité van de Regio's aan de activiteiten van de bestaande en in oprichting zijnde EGTS'en te blijven volgen, een uitwisseling van beste praktijken te organiseren en gemeenschappelijke uitdagingen vast te stellen.

Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320-469	PE-CONS 85/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: UK
Gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie ad artikel 67 De Raad en de Commissie zijn het erover eens dat artikel 67, lid 4, waarbij de toepassing van de in artikel 67, lid 1, onder b) tot en met d), bedoelde vereenvoudigde kosten wordt uitgesloten als de uitvoering van een concrete actie of van een project dat deel uitmaakt van een concrete actie uitsluitend een aanbestedingsprocedure behelst, niet belet dat een concrete actie wordt uitgevoerd door middel van een aanbestedingsprocedure die ertoe leidt dat de begunstigde van tevoren vastgestelde eenheidskosten betaalt aan de contractant. De Raad en de Commissie zijn het erover eens dat de kosten die door de begunstigde worden bepaald en betaald op basis van in het kader van een aanbestedingsprocedure vastgestelde eenheidskosten, reële kosten vormen, die werkelijk zijn gemaakt en betaald door de begunstigde, op grond van artikel 67, lid 1, onder a).			
Gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie ad artikel 145, lid 7 De Raad en de Commissie bevestigen dat de verwijzing naar de term "het toepasselijke recht" in de zin van artikel 145, lid 7, GV met betrekking tot de beoordeling van ernstige tekortkomingen in de doeltreffende werking van de beheers- en controlesystemen, mede de interpretatie van dat recht door het Hof van Justitie van de Europese Unie, het Gerecht van de Europese Unie en de Commissie omvat, zoals dat van toepassing is op het moment dat de desbetreffende beheersverklaringen, jaarlijkse controleverslagen en accountantsverklaringen bij de Commissie werden ingediend.			

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de herziening van Verordening (EU) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de wederopvoering van kredieten

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen bij de herziening van het Financieel Reglement, waarbij Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad wordt afgestemd op het meerjarig financieel kader voor de periode 2014-2020, bepalingen op te nemen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de regelingen voor de toewijzing van de prestatiereserve en in verband met de uitvoering van financiële instrumenten als bedoeld in artikel 39 (KMO-initiatief) van de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen, met betrekking tot de wederopvoering van:

- i) kredieten die waren vastgelegd voor programma's in verband met de prestatiereserve en die moesten worden geannuleerd omdat prioriteiten in het kader van deze programma's hun mijlpalen niet hadden bereikt; en
- ii) kredieten die waren vastgelegd voor specifieke programma's als bedoeld in artikel 39, lid 4, onder b), en die moesten worden geannuleerd omdat de deelname van een lidstaat in het financieel instrument moest worden stopgezet.

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ad artikel 1

Indien verdere, gerechtvaardigde afwijkingen van de gemeenschappelijke bepalingen nodig blijken om rekening te houden met de specifieke kenmerken van het Efmzv en van het Elfpo, verbinden het Europees Parlement, de Raad en de Commissie zich ertoe deze afwijkingen mogelijk te maken door zorgvuldig de nodige wijzigingen aan te brengen in de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen.

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad over de uitsluiting van elke terugwerkende kracht met betrekking tot de toepassing van artikel 5, lid 3

Het Europees Parlement en de Raad zijn het erover eens dat:

- met betrekking tot de toepassing van artikel 14, lid 2, artikel 15, lid 1, onder c), en artikel 26, lid 2, van de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen, de door de lidstaten ondernomen acties om de in artikel 5, lid 1, bedoelde partners te betrekken bij de voorbereiding van de in artikel 5, lid 2, bedoelde partnerschapsovereenkomst en programma's, alle acties omvatten die de lidstaten ongeacht het tijdstip ervan op praktisch niveau hebben ondernomen alsook acties die zij hebben ondernomen vóór de inwerkingtreding van die verordening en vóór de datum van inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling voor een Europese gedragscode overeenkomstig artikel 5, lid 3, van dezelfde verordening, tijdens de voorbereidende fasen van een programmeringsprocedure van een lidstaat, op voorwaarde dat de doelstellingen van het in die verordening vastgestelde partnerschapsbeginsel zijn verwezenlijkt. In deze context beslissen de lidstaten overeenkomstig hun nationale en regionale bevoegdheden over de inhoud van zowel de voorgestelde partnerschapsovereenkomst als de voorgestelde ontwerpprogramma's, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van die verordening en de fondsspecifieke voorschriften;

- de gedelegeerde handeling tot invoering van een Europese gedragscode, die overeenkomstig artikel 5, lid 3, is vastgesteld, onder geen beding noch rechtstreeks noch onrechtstreeks enige terugwerkende kracht heeft, met name ten aanzien van de goedkeuringsprocedure voor de partnerschapsovereenkomst en de programma's, aangezien het niet de bedoeling van de EU-wetgever is enige bevoegdheid aan de Commissie over te dragen waardoor zij de goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst en de programma's zou kunnen verwerpen enkel en alleen omdat de Europese gedragscode, die overeenkomstig artikel 5, lid 3, is vastgesteld, op een of ander punt niet is geëerbiedigd;

- het Europees Parlement en de Raad verzoeken de Commissie hun de ontwerptekst van de overeenkomstig artikel 5, lid 3, vast te stellen gedelegeerde handeling zo spoedig mogelijk te doen toekomen, en dit uiterlijk tegen de datum waarop de Raad de politieke overeenkomst over de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen goedkeurt of de datum waarop in de plenaire vergadering van het Europees Parlement over het ontwerpverslag over die verordening wordt gestemd, naargelang welke datum het eerst valt.

Verklaring van de Commissie ad artikel 123, lid 5

Deze bepaling moet zorgen voor garanties voor de echte onafhankelijkheid van de auditautoriteiten wanneer het operationele programma vanwege zijn omvang grotere risico's inhoudt; dit betekent evenwel niet dat de organisatie van de auditautoriteiten waarvan de daadwerkelijke onafhankelijkheid en betrouwbaarheid in de programmaperiode 2007-2013 is gebleken, in twijfel wordt getrokken.

De Commissie zal er actief naar streven artikel 73, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad en artikel 73, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad toe te passen, zodat zij in de gevallen waarin zij kan concluderen dat aan de criteria is voldaan, de lidstaten zo spoedig mogelijk en vóór eind 2013 kan laten weten dat zij zich hoofdzakelijk op het advies van de auditautoriteit kunnen verlaten.

Verklaring van de Commissie ad artikel 22

1. De Commissie is van oordeel dat het prestatiekader op de eerste plaats ten doel heeft te stimuleren dat de programma's doeltreffend worden uitgevoerd zodat de beoogde resultaten worden behaald, en dat bij de uitvoering van de maatregelen in de leden 6 en 7 naar behoren met dat doel rekening moet worden gehouden.
2. Indien de Commissie de tussentijdse betalingen voor een prioriteit in het kader van lid 6 geheel of gedeeltelijk heeft opgeschort, kan de lidstaat blijven verzoeken om betaling voor die prioriteit teneinde te voorkomen dat middelen voor het programma uit hoofde van artikel 86 worden geannuleerd.
3. De Commissie bevestigt dat zij de bepalingen van artikel 22, lid 7, zal toepassen, zodat er geen dubbel verlies van middelen plaatsvindt vanwege het achterblijven bij streefdoelen in verband met de onderbesteding van middelen in het kader van een prioriteit. Indien een deel van de vastleggingen voor een programma door de toepassing van de artikelen 86 t/m 88 is geannuleerd met een dienovereenkomstige verlaging van het bedrag van de steun voor die prioriteit als gevolg, of indien het aan die prioriteit toegewezen bedrag aan het eind van de programmeringsperiode niet volledig is besteed, worden de betrokken streefdoelen in het prestatiekader voor de toepassing van artikel 22, lid 7, pro rata aangepast.

Verklaring van de Commissie ad de compromistekst over indicatoren

De Commissie bevestigt dat zij haar richtsnoeren over de gemeenschappelijke indicatoren voor EFRO, ESF, Cohesiefonds en Europese territoriale samenwerking binnen drie maanden na de aanneming van de verordeningen zal afronden in samenspraak met de respectieve beoordelingsnetwerken, samengesteld uit nationale deskundigen. Die richtsnoeren zullen definities bevatten van elke gemeenschappelijke indicator en van methoden voor het verzamelen van en verslagleggen over gegevens over de gemeenschappelijke indicatoren.

Verklaring van de Commissie betreffende de fasering van de uitvoering van concrete acties in het kader van operationele programma's van het cohesiebeleid over de programmeringsperiode 2007-2013 en de programmeringsperiode 2014-2020

Als algemeen beginsel moeten de lidstaten ervoor zorgen dat alle concrete acties operationeel - d.w.z. klaar en in werking - zijn op het ogenblik dat de afsluitingsdocumenten worden ingediend met het oog op de aangifte van de daarmee samenhangende uitgaven als subsidiabele uitgaven. Er zij aan herinnerd dat elke concrete actie moet worden geselecteerd en uitgevoerd met het doel bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van een bepaald programma en prioritaire as.

De lidstaten zijn verantwoordelijk voor het omschrijven van elke concrete actie, met inbegrip van de reikwijdte, de doelstellingen en de resultaten ervan. Daardoor krijgen de lidstaten de nodige flexibiliteit om ondersteunende concrete acties te selecteren die aan het einde van de programmeringsperiode operationeel zullen zijn.

Mogelijkerwijs moeten de lidstaten in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde omstandigheden een geselecteerde concrete actie die niet vóór het einde van de periode kan worden afgerond, aanpassen door de uitvoering ervan over twee programmeringsperioden te faseren. De Commissie bevestigt dat deze flexibiliteit wordt geboden onder de voorwaarden die zijn vastgesteld voor de afsluiting van programma's (richtsnoeren inzake de afsluiting van operationele programma's die zijn aangenomen voor bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds (2007-2013)). In dat geval vormen de twee fasen afzonderlijke concrete acties die elk worden uitgevoerd overeenkomstig de regels van de respectieve programmeringsperiode, al moet de algehele doelstelling die na de uitvoering van beide fasen moet worden verwezenlijkt om de werking van de concrete actie te verzekeren, voor elke fase worden vastgelegd.

Voorts kan de Commissie de fasering van grote projecten goedkeuren in het besluit tot goedkeuring van een groot project of in een latere wijziging daarvan, wanneer de uitvoeringsperiode naar verwachting langer zal zijn dan de programmeringsperiode.

Verklaring van de Commissie ad artikel 127 GV inzake de niet-statistische steekproefmethode

De Commissie merkt op dat met betrekking tot de niet-statistische steekproefmethode in artikel 127, lid 1, is bepaald dat een dergelijke steekproef minimaal 5% van de concrete acties waarvoor gedurende het boekjaar uitgaven gedeclareerd zijn bij de Commissie moet bestrijken, alsmede 10% van de uitgaven die gedurende het boekjaar bij de Commissie zijn gedeclareerd. Voorts merkt de Commissie op dat de richtsnoeren over steekproefmethoden voor auditautoriteiten die zij voor de programmeringsperiode 2007-2013 heeft vastgesteld, erop wijzen dat de steekproefgrootte bij de niet-statistische steekproefmethode in het algemeen niet minder dan 10% van de actiepopulatie mag bedragen. De Commissie is van mening dat de mogelijkheid om de grootte van de steekproef van concrete acties tot 5% te reduceren, het risico inhoudt dat de steekproef niet voldoende representatief zal zijn en dus tot gevolg zal hebben dat de controlezekerheid afneemt.

Verklaring van de Commissie ad de vaste percentages

De Commissie neemt nota van de sterke wens van de lidstaten dat de vaste inkomenspercentages voor de (sub)sectoren op het gebied van ICT, onderzoek, ontwikkeling en innovatie en energie-efficiëntie zo spoedig mogelijk worden bepaald overeenkomstig artikel 61, GV. Om vaste percentages te bepalen, zijn betrouwbare en representatieve historische gegevens vereist. Zo wordt een solide basis voor het vaste percentage gegarandeerd en worden de risico's van overfinanciering tot een minimum beperkt. Bijgevolg zal de Commissie, zonder te wachten op de goedkeuring van het wetgevingspakket, de aanbestedingsprocedure voorbereiden voor een studie in het kader waarvan in de hele EU de nodige gegevens zullen worden verzameld en geanalyseerd, en zal zij de studie plannen en beheren en conclusies trekken uit de resultaten ervan, teneinde zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 30 juni 2015 een gedelegeerde handeling te kunnen vaststellen met de vaste percentages voor deze (sub)sectoren.

Verklaring van de Commissie ad artikel 23

De Commissie bevestigt dat zij uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van de gemeenschappelijke verordening richtsnoeren zal vaststellen in de vorm van een mededeling van de Commissie waarin zij uiteenzet hoe zij voorziet dat de bepalingen inzake maatregelen om doeltreffendheid van de ESI-fondsen te koppelen aan behoorlijk economisch bestuur in artikel 23 GV zullen worden toegepast. De richtsnoeren zullen met name de volgende punten betreffen:

- met betrekking tot lid 1: het begrip "evaluatie" en de soorten "wijzigingen" van partnerschapsovereenkomsten en programma's waarom de Commissie kan verzoeken alsmede een verduidelijking van wat "effectief optreden" in de zin van lid 6 kan zijn;
- met betrekking tot lid 6: een beschrijving van de omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot de schorsing van betalingen, met inbegrip van de criteria die relevant kunnen zijn om te bepalen welke programma's zouden kunnen worden geschorst of om het niveau van de schorsing van betalingen te bepalen.

Verklaring van de Commissie ad de wijziging van partnerschapsovereenkomsten en programma's in het kader van artikel 23 GV

De Commissie is van mening dat zij, niettegenstaande het bepaalde in artikel 23, leden 4 en 5, zo nodig opmerkingen kan maken over voorstellen tot wijziging van partnerschapsovereenkomsten en programma's die de lidstaten indienen overeenkomstig artikel 23, lid 4, in het bijzonder wanneer deze niet stroken met het eerdere antwoord van deze lidstaten overeenkomstig artikel 23, lid 3, en in ieder geval op basis van de artikelen 16 en 30. De in artikel 23, lid 5, bepaalde termijn van drie maanden voor de vaststelling van het besluit tot goedkeuring van de wijzigingen van de partnerschapsovereenkomst en de betrokken programma's loopt vanaf de indiening van de voorstellen tot wijziging overeenkomstig lid 4, mits deze voorstellen voldoende rekening houden met de opmerkingen van de Commissie.

Verklaring van de Commissie ad de gevolgen van de met de medewetgevers bereikte overeenkomst over de prestatiereserve en het voorfinancieringsniveau van de maxima voor betalingen

De Commissie is van mening dat de aanvullende betalingskredieten die in 2014-2020 nodig kunnen zijn als gevolg van de ingevoerde wijzigingen met betrekking tot de prestatiereserve en de voorfinanciering, beperkt blijven.

Zij is van oordeel dat de gevolgen hiervan, met inachtneming van het ontwerp van de MFK-verordening, beheersbaar zijn.

De jaarlijkse schommelingen in het totale niveau van de betalingen, met inbegrip van die welke het gevolg zijn van de bedoelde wijzigingen, zullen worden opgevangen door middel van de overkoepelende marge voor de betalingen en de in het ontwerp van de MFK-verordening overeengekomen bijzondere instrumenten.

De Commissie zal de situatie van nabij blijven volgen en haar beoordeling voorleggen in het kader van de tussentijdse herziening.

Verklaring van het Europees Parlement ad de toepassing van artikel 5

Het Europees Parlement neemt kennis van de informatie die door het voorzitterschap op 19 december 2012 is meegedeeld na debatten in het Coreper waar de lidstaten hun voornemen bekendmaakten in de voorbereidende programmeringsfase zo veel mogelijk rekening te houden met de beginselen van de ontwerpverordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen zoals deze op het ogenblik van mededeling van die informatie voorlag, met betrekking tot het strategische programmeringsblok, met inbegrip van de geest en de inhoud van het partnerschapsbeginsel als bedoeld in artikel 5.

Verklaring van Denemarken, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Zweden, Finland en het Verenigd Koninkrijk

Denemarken, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Zweden, Finland en het Verenigd Koninkrijk zijn het erover eens dat het van doorslaggevend belang is dat de stijging van de betalingen, veroorzaakt door de wijzigingen in de algemene oriëntatie van de Raad in het definitieve compromis over het wetgevingspakket cohesie, wat betreft de prestatiereserve en voorschotten kan worden opgevangen binnen de plafonds voor betalingen, zoals door de Commissie in de onderhandelingen herhaaldelijk is verklaard.

Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming
- Voor de EER relevante tekst
PB L 347 van 20.12.2013, blz. 924-947

PE-CONS 97/13

Gekwalificeerde meerderheid

Alle lidstaten voor, behalve:
Onthouding: UK
Tegen: AT, DE

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie nemen nota van de aanpak die wordt gevolgd in artikel 19, leden 4, 5 en 6, en bijlage I, die afgestemd is op de specifieke kenmerken van dit besluit en geen precedentwerking heeft voor andere financiële instrumenten.

Verklaring van de Commissie

De Commissie is voornemens, onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure, met ingang van januari 2015 een jaarverslag over de uitvoering van dit besluit bij het Europees Parlement in te dienen, met inbegrip van de verdeling van de begroting als vastgelegd in bijlage I. Bij deze aanpak wordt uitgegaan van het specifieke karakter van het beleid inzake civiele bescherming, en is geen sprake van precedentwerking voor andere financiële instrumenten.

Verordening (EU) nr. 1384/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 55/2008 van de Raad tot invoering van autonome handelspreferenties voor de Republiek Moldavië PB L 354 van 28.12.2013, blz. 85-85	PE-CONS 111/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1382/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een programma "Justitie" voor de periode 2014-2020 PB L 354 van 28.12.2013, blz. 73-83	PE-CONS 90/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Nemen niet deel: DK, UK
Verordening (EU) nr. 1381/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een programma "Rechten, gelijkheid en burgerschap" voor de periode 2014-2020 PB L 354 van 28.12.2013, blz. 62-72	PE-CONS 89/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening nr. 1383/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 99/2013 betreffende het Europees statistisch programma 2013-2017 PB L 354 van 28.12.2013, blz. 84-84	PE-CONS 108/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Verordening (EU) nr. 1309/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (2014-2020) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1927/2006 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 855-864	PE-CONS 99/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: DE, UK
Besluit nr. 1359/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende wijziging van Richtlijn 2003/87/EG ter verduidelijking van de bepalingen inzake de tijdstippen van de veilingen van broeikasgasemissierechten PB L 343 van 19.12.2013, blz. 1-1	PE-CONS 114/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: PL
Verklaring van België, Denemarken, Estland, Italië, Luxemburg, Nederland, Zweden, Slovenië en het Verenigd Koninkrijk 1. Wij hechten ten eerste aan het emissiehandelssysteem van de EU als de kern van het EU-beleid inzake de klimaatverandering en koolstofarme investeringen tot 2020 en ruim daarna. 2. Wij blijven evenwel diep bezorgd dat het emissiehandelssysteem in zijn huidige vorm niet de nodige prijssignalen kan afgeven voor het stimuleren van de koolstofarme investeringen die op dit moment nodig zijn, aangezien het aanzienlijke gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod in het emissiehandelssysteem de afgelopen jaren tot een zeer lage koolstofprijs heeft geleid. Deze kwesties houden tevens een bedreiging in voor de geloofwaardigheid van de koolstofmarkten als de meest flexibele en kostenefficiënte manier om emissiereducties te verwezenlijken. 3. Het veilen van emissierechten gedeeltelijk uitstellen is de eerste stap naar een kortetermijnoplossing in afwachting van de structurele hervorming van het emissiehandelssysteem van de EU. Het is evenwel dringend nodig de aandacht weer toe te spitsen op inhoudelijker maatregelen om het systeem te versterken. Daarom dringen wij er bij de Commissie op aan om uiterlijk eind dit jaar voorstellen aan te reiken voor het doorvoeren van een echt structurele hervorming van het emissiehandelssysteem van de EU, teneinde investeerders een duidelijk signaal te geven over de koolstofarme ambitie van Europa na 2020 en ter stimulering van koolstofarme investeringen en de meest kostenefficiënte emissiereducties.			

Verklaring van Polen

Wij zijn van oordeel dat inmenging in het emissiehandelssysteem van de EU niet nodig is, aangezien dit systeem verondersteld wordt een markt-mechanisme te zijn, dat leidt tot alles behalve de reductie van emissies op de meest kostenefficiënte manier.

Politieke en juridische acties die gericht zijn op een tijdelijke verlaging van het aantal emissierechten in het systeem kunnen voor een tijdelijke verhoging van de prijzen zorgen, maar zullen zonder twijfel een negatief effect hebben op de betrouwbaarheid en de voorspelbaarheid van het systeem, met een daling van het vertrouwen van de deelnemers tot gevolg.

Voorstellen om politiek in te grijpen in de emissierechtenmarkt zouden zelfs kunnen worden beschouwd als een duidelijk signaal dat de markt instabiel is, met een ongunstig effect op de investeringsbeslissingen in de sector. Ad-hocoplossingen die de regels in de loop van het spel wijzigen, zijn schadelijk voor de geloofwaardigheid van de markt en kunnen zelfs een stijging van de wereldwijde emissies veroorzaken als gevolg van koolstoflekkage.

Voorts is er het probleem van het op een later tijdstip weer op de markt aanbieden van emissierechten die eerder werden ingetrokken. Dergelijke acties zullen geen verandering brengen in de marktsituatie, behalve dat de volatiliteit zal vergroten op korte termijn.

Het huidige voorstel zal de Commissie het recht geven in te grijpen op de markt, terwijl haar rol beperkt zou moeten blijven tot die van regulator. Dit is een gevaarlijk precedent dat tot een wijziging zou kunnen leiden van de aard van het emissiehandelssysteem als markt, en een bedreiging zou kunnen betekenen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het systeem op kostenefficiënte wijze.

In het licht van het voorgaande kan Polen het voorstel niet steunen en stemt het tegen de vaststelling ervan.

Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608-670.	PE-CONS 95/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
--	---------------	-----------------------------	---------------------

Verklaring van de Commissie ad artikel 9, lid 2, van de verordening inzake rechtstreekse betalingen

Artikel 9, lid 2, van de ontwerpverordening inzake rechtstreekse betalingen sluit niet uit dat een landbouwer gebouwen of delen van gebouwen verhuurt aan derden of stallen bezit, mits deze activiteiten niet de voornaamste beroepsactiviteit van de landbouwer uitmaken.

Verklaring van de Commissie inzake gekoppelde steun

Voor landbouwproducten, met name voor die welke niet in aanmerking komen voor gekoppelde steun overeenkomstig artikel 38, lid 1, van de verordening rechtstreekse betalingen, volgt de Commissie nauwgezet de marktontwikkeling en kan zij in geval van een ernstige crisissituatie op de markt alle passende maatregelen nemen om de marktsituatie te verbeteren.

Verklaring van de Commissie over de "geen-advies"-bepaling

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, punt b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Raad over artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b) van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure

De Raad memoreert, indachtig de verklaring van de Commissie over de zogenoemde "geen-advies"-bepaling, dat artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure geen uitzondering vormt op een algemene regel, en ook niet zo bedoeld was. Het is aan de wetgever om te bepalen, in de basishandeling en in het licht van de specifieke kenmerken van elk geval, of hij al dan niet gebruik zal maken van de mogelijkheid in artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), en dus zal verhinderen dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling aanneemt wanneer er geen advies is van het comité. Er is geen enkele overweging van juridische aard die het gebruik van deze mogelijkheid beperkt. In tegenstelling tot andere bepalingen van de verordening over de comitéprocedure legt artikel 5, lid 4, geen enkele specifieke verantwoording van die keuze op.

Verklaring van Polen over de reikwijdte van gekoppelde steun

In het kader van de besprekingen in de Raad Landbouw en Visserij heeft Polen er systematisch op gewezen dat de werkingssfeer van artikel 38 van de ontwerpverordening over rechtstreekse steun moet worden verruimd. Polen is van oordeel dat op de lijst van sectoren ook die moeten worden geplaatst welke thans steun ontvangen op grond van artikel 68 van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad. Op die lijst horen met name sectoren te staan die van bijzondere importantie zijn in economisch en ecologisch kwetsbare regio's, onder meer arbeidsintensieve teelten - zoals tabak - die van belang zijn voor de arbeidsmarkt op het platteland en voor de uitvoering van een van de doelstellingen van Europa 2020.

Gemeenschappelijke verklaring en verzoek van Roemenië en Letland

Een van de voornaamste doelstellingen van de huidige GLB-hervorming was om een stelsel tot stand te brengen waardoor rechtstreekse betalingen op billijker wijze zouden worden verdeeld, waardoor voor alle lidstaten met rechtstreekse betalingen per hectare die minder dan 90% van het EU-gemiddelde bedragen, in de loop van de komende periode een derde van het verschil tussen het huidige niveau van rechtstreekse betalingen en 90% van het EU-gemiddelde zou worden weggewerkt en alle lidstaten uiterlijk in 2020 ten minste het niveau van 196 EUR per hectare zouden bereiken, zoals op 8 februari 2013 door de Europese Raad is overeengekomen.

Op basis van dit algemene aanvaarde beginsel van een billijker verdeling van de rechtstreekse betalingen steunen Roemenië en Letland de hervorming en aanvaarden zij het bereikte compromis. Een dergelijk compromis zou moeten garanderen dat de nationale bedragen voor 2019 en 2020 voor Roemenië en Letland groot genoeg zijn om een rechtstreekse betaling van ten minste 196 EUR per hectare mogelijk te maken. In de huidige ontwerpverordening wordt evenwel het door de Europese Raad op 8 februari 2013 overeengekomen beginsel niet volledig in acht genomen. Ten gevolge hiervan zijn de plafonds van de bedragen aan rechtstreekse betalingen voor Roemenië en Letland in het kalenderjaar 2019 en het daaropvolgende jaar lager en geven zij verlagingen voor rechtstreekse betalingen met 4 miljoen EUR voor Roemenië en bijna 700.000 EUR voor Letland te zien.

Roemenië en Letland hebben de aandacht van de Commissie hierop gevestigd en een positief antwoord ontvangen op het verzoek de toewijzingen voor de begrotingsjaren 2019-2020 naar boven bij te stellen teneinde volledige omzetting van de conclusies van de Europese Raad van 8 februari 2013 te waarborgen. Bijlagen II en III van de nieuwe verordening betreffende rechtstreekse betalingen dienen dienovereenkomstig te worden aangepast. Hiervoor is een spoedig besluit op het niveau van de volgende Raad van ministers vereist.

Wij hopen van harte dat met deze technische aanpassing rekening zal worden gehouden om de besluiten van de Europese Raad betreffende de plafonds van de bedragen aan rechtstreekse betalingen voor Roemenië en Letland volledig om te zetten en uit te voeren. Zo niet, dan zouden landbouwers in Roemenië en Letland tweemaal gediscrimineerd worden, in de eerste plaats omdat het niveau van hun rechtstreekse betalingen nog altijd het laagste in de Europese Unie is, en in de tweede plaats omdat de conclusies van de Raad over het meerjarig financieel kader niet worden geëerbiedigd.

Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671-854.	PE-CONS 96/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: DE Onthouding: UK
Gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) Het onderhandelingsresultaat met betrekking tot de verwijzing naar artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie maakt deel uit van het algemene compromis over de momenteel ondernomen hervorming van het GLB en laat het standpunt van elke instelling over het toepassingsgebied van deze bepaling, alsmede elke toekomstige ontwikkeling met betrekking tot deze kwestie, met name nieuwe rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, onverlet.			
Verklaring van de Raad over artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) Met betrekking tot het resultaat van de onderhandelingen over het GLB tijdens de dialoog van juni 2013 bevestigt de Raad dat zijn besluit om aangelegenheden die onder artikel 43, lid 3, VWEU vallen, door de Integrale-GMO-verordening te laten bestrijken, in de uitzonderlijke omstandigheden van die dialoog alleen bedoeld was om een compromis mogelijk te maken. Dat zal bijgevolg geen invloed hebben op het standpunt dat de Raad in de toekomst zal blijven innemen ter verdediging van de hem bij het Verdrag van Lissabon toegekende prerogatieven.			
Verklaring van de Commissie over handelsnormen (in verband met artikel 75, lid 1) De Commissie is er zich scherp van bewust dat het van toepassing maken van handelsnormen op sectoren of producten waarvoor die normen thans onder de iGMO-verordening niet gelden, gevoelig ligt. Handelsnormen dienen alleen van toepassing te zijn wanneer er duidelijke consumentenverwachtingen zijn en de economische voorwaarden voor de productie en de afzet van specifieke producten en voor hun kwaliteit moeten worden verbeterd, of vanwege de technische vooruitgang of de behoefte aan productvernieuwing. Zij dienen ook administratieve lasten te voorkomen, gemakkelijk te begrijpen te zijn voor de consumenten, en de producenten te helpen de kenmerken en eigenschappen van hun producten gemakkelijk over te brengen. De Commissie zal rekening houden met alle terdege gemotiveerde verzoeken van instellingen of vertegenwoordigende organisaties, en met de aanbevelingen van internationale organen. Voordat zij echter haar bevoegdheden aanwendt om nieuwe producten of sectoren in artikel 75, lid 2, op te nemen, zal zij het specifieke karakter van die sector nauwgezet moeten beoordelen en daarover een rapport moeten indienen bij het Europees Parlement en de Raad. In dat rapport zullen met name de behoeften van de consument, de kosten en administratieve lasten voor marktdeelnemers worden geëvalueerd, en tevens het effect op de interne markt en de internationale handel en de voordelen voor producenten en de eindverbruiker worden ingeschat.			

Verklaring van de Commissie over suiker

Met het oog op een evenwichtige markt en een vlotte suikervoorziening aan de Uniemarkt voor de periode van de suikerquota die nog rest, zal de Commissie bij de toepassing van het tijdelijke mechanisme voor marktbeheer dat is neergelegd in artikel 131 van de iGMO-verordening zowel de belangen van de suikerbiëttelers als die van de suikerrietraffinaderijen in de Unie in acht nemen.

Verklaring van de Commissie over het Europees instrument voor prijsbewaking

De Commissie onderkent het belang van het verzamelen en verspreiden van de beschikbare gegevens over prijsontwikkeling in de verschillende stadia van de voedselketen. Daartoe heeft de Commissie een instrument voor de bewaking van de voedselprijzen ontwikkeld, dat gebruik maakt van de gegevens van de gecombineerde prijsindexgegevens voor voedsel die door de nationale statistische instituten worden ingezameld. Doel van dit instrument is een overzicht te bieden van de prijsontwikkelingen in de voedselketen en deze beschikbaar te stellen. Het maakt de vergelijking van prijsontwikkelingen voor de betreffende landbouwproducten, de voedselsector en de betreffende consumptieproducten mogelijk. Dit instrument wordt voortdurend verbeterd en het is de bedoeling dat het assortiment voedingsproducten waarop het betrekking heeft, wordt uitgebreid. Meer algemeen dient het te voorzien in de behoefte van landbouwers en consumenten aan transparantere voedselprijzen. De Commissie zal regelmatig aan het Europees Parlement en de Raad rapporteren over de activiteiten van het Europees instrument voor de bewaking van de voedselprijzen en de resultaten van zijn studies.

Verklaring van de Commissie over de "geen-advies"-bepaling

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, punt b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Raad over artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b) van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure

De Raad memoreert, indachtig de verklaring van de Commissie over de zogenoemde "geen-advies"-bepaling, dat artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure geen uitzondering vormt op een algemene regel, en ook niet zo bedoeld was. Het is aan de wetgever om te bepalen, in de basishandeling en in het licht van de specifieke kenmerken van elk geval, of hij al dan niet gebruik zal maken van de mogelijkheid in artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), en dus zal verhinderen dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling aanneemt wanneer er geen advies is van het comité. Er is geen enkele overweging van juridische aard die het gebruik van deze mogelijkheid beperkt. In tegenstelling tot andere bepalingen van de verordening over de comitéprocedure legt artikel 5, lid 4, geen enkele specifieke verantwoording van die keuze op.

Verklaringen van Italië

Italië is van oordeel dat de tekst in artikel 113e, lid 2, van de GMO-verordening toelaat dat het overleg met het oog op een overeenkomst tussen de partijen ook met vertegenwoordigers van de varkenshouders kan worden gesloten.

Italië is van oordeel dat het bepaalde in artikel 45, lid 1, punt a), van de Integrale-GMO-verordening de wijnproducenten niet uitsluit van het bepaalde in Verordening (EG) nr. 3/2008.

Verklaring van Griekenland over aanplantrechten

Naar aanleiding van de besprekingen in de Raad over de regeling voor de aanplant van wijngaarden is Griekenland van mening dat de lidstaten, op regionaal niveau, de reeds met wijnrassen met een dubbel of driedubbel doel aangeplante wijngaarden die momenteel nog niet zijn opgenomen in het productiepotentieel van de wijnbouwsector, conform de artikelen 62, 63 en 64 in aanmerking kunnen laten komen voor de jaarlijkse aanplantvergunningen.

Verklaring van Polen over gelijke mogelijkheden voor steun aan de hopsector in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten

In het kader van de besprekingen in de Raad Landbouw en Visserij heeft Polen gewezen op de noodzaak van een gelijk speelveld wat betreft de steun aan de hopsector in het kader van de maatregelen die zijn vastgesteld in de ontwerpverordening betreffende de gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten. Polen kan de bepalingen die slechts in één lidstaat kunnen worden toegepast, niet aanvaarden omdat er op die manier ongelijke mededingingsvoorwaarden worden geschapen. Polen vindt dat met de geboden oplossing op grond van dat artikel ook steun aan Poolse hopproducenten moet kunnen worden verleend.

Verklaring van Duitsland

Duitsland is in vele opzichten ingenomen met de resultaten die zijn geboekt in verband met de richting die het gemeenschappelijk landbouwbeleid zal uitgaan na 2013. De Europese Unie reageert zo op de uitdagingen waarvoor de Europese landbouwsector in de komende jaren zal komen te staan. Duitsland kan een aantal van de voorgestelde regelingen betreffende de toekomstige gemeenschappelijke marktordening niet steunen, en wel om de volgende redenen:

= Krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (art. 43, lid 3, VWEU) stelt de Raad op voorstel van de Europese Commissie de maatregelen vast voor de prijsbepaling, de heffingen, de steun en de kwantitatieve beperkingen. Derhalve behoort de vaststelling van dergelijke maatregelen uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de Raad.

= Duitsland acht een afwijking van deze duidelijke verdeling bij overeenkomst van verantwoordelijkheden onder de EU-instellingen onaanvaardbaar.

= Ook om algemene redenen die verband houden met het Unierecht kunnen wij deze schending van primaire wetgeving niet goedkeuren, omdat dit een precedent zou vormen voor afwijkingen van bevoegdheidsverdelingen op andere beleidsterreinen.

Duitsland verwerpt dan ook de ingediende verordening betreffende de toekomstige gemeenschappelijke marktordening.

Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 487-548.	PE-CONS 93/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: CZ
Verklaring van Italië Italië betreurt het te moeten constateren dat het in juni laatstleden in de Raad bereikte akkoord over de verhoging van het maximale steunpercentage voor verzekeringsuitgaven van 65% tot 75% overeenkomstig artikel 37, lid 5, van de verordening plattelandsontwikkeling, tijdens de onderhandelingen met het Europees Parlement over de hervorming van het GLB niet is overgenomen. Het voorstel had de harmonisatie ten doel van verschillende steunpercentages die momenteel niet eenvormig zijn, afhankelijk van de financiële instrumenten die kunnen worden geactiveerd. Daarom hopen wij dat dit punt spoedig kan worden behandeld in het kader van volgende wetgevingsinitiatieven met betrekking tot de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.			
Verklaring van Oostenrijk ad artikel 32, lid 4 Oostenrijk verklaart dat de specifieke beperkingen die overeenkomstig artikel 32, lid 4, van de Elfpo-verordening van toepassing zijn voor het afbakenen van de gebieden door de lidstaten zullen worden vastgesteld.			
Verordening (EU) Nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549-607.	PE-CONS 94/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor

Gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad inzake het randvoorwaardensysteem

De Raad en het Europees Parlement verzoeken de Commissie om monitoring van de omzetting en uitvoering door de lidstaten van Richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid en van Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden, en verzoekt haar tevens om, zodra deze richtlijnen in alle lidstaten zijn uitgevoerd en geconstateerd is welke verplichtingen rechtstreeks op de landbouwers van toepassing zijn, waar passend een wetgevingsvoorstel in te dienen tot wijziging van de onderhavige verordening, teneinde de toepasselijke onderdelen van die richtlijnen in het randvoorwaardensysteem op te nemen.

Verklaring van de Raad over artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b) van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure

De Raad memoreert, indachtig de verklaring van de Commissie over de zogenoemde "geen-advies"-bepaling, dat artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), van Verordening (EU) nr. 182/2011 over de comitéprocedure geen uitzondering vormt op een algemene regel, en ook niet zo bedoeld was. Het is aan de wetgever om te bepalen, in de basishandeling en in het licht van de specifieke kenmerken van elk geval, of hij al dan niet gebruik zal maken van de mogelijkheid in artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b), en dus zal verhinderen dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling aanneemt wanneer er geen advies is van het comité. Er is geen enkele overweging van juridische aard die het gebruik van deze mogelijkheid beperkt. In tegenstelling tot andere bepalingen van de verordening over de comitéprocedure legt artikel 5, lid 4, geen enkele specifieke verantwoording van die keuze op.

Verklaring van de Commissie over de "geen-advies"-bepaling

De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, punt b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd.

Verklaring van de Commissie betreffende late betalingen door betaalorganen aan begunstigden (artikel 40) De Europese Commissie verklaart dat wanneer zij voorschriften vaststelt inzake het verlagen van de betalingen aan betaalorganen wanneer de begunstigden zijn betaald na de uiterste datum die bij Uniewetgeving is vastgesteld, het toepassingsgebied van de huidige bepalingen inzake late betalingen voor het ELGF zal worden gehandhaafd.			
Verklaring van de Commissie over het uitvoeringsniveau (artikel 118) De Europese Commissie bevestigt dat de Unie conform artikel 4, lid 2, VEU, de constitutionele structuren van de lidstaten respecteert, en dat het derhalve aan de lidstaten is om te beslissen op welk territoriaal niveau zij het gemeenschappelijk landbouwbeleid willen toepassen. Zij moeten daarbij wel de Uniewetgeving in acht nemen en er zorg voor dragen dat zij wordt toegepast. Dit beginsel is van toepassing op alle vier de verordeningen van de GLB-hervorming.			
Verordening (EU) nr. 1310/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende bepaalde overgangsbepalingen inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (ELFPO), houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft middelen en de verdeling ervan met betrekking tot 2014, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1306/2013 en (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de toepassing ervan in 2014 PB L 347 van 20.12.2013, blz. 865-883.	PE-CONS 103/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verklaring van de Commissie over plattelandontwikkeling De Commissie verklaart dat zij constructief met de lidstaten zal samenwerken om de nieuwe programma's voor plattelandontwikkeling op te stellen en goed te keuren, teneinde te zorgen voor een soepele overgang naar de nieuwe programmeringsperiode, inclusief voor maatregelen die niet vallen onder artikel 1 van de overgangsverordening. De Commissie moedigt de lidstaten die gebruik zullen maken van de in artikel 1 van de overgangsverordening opgenomen mogelijkheid om nieuwe juridische verplichtingen voor bevoeiingsoperaties aan te gaan, aan om hierbij de voorwaarden in acht te nemen die in artikel 46, lid 3, van de nieuwe verordening inzake plattelandontwikkeling voor de programmeringsperiode 2014-2020 voor deze operaties zijn vastgesteld.			

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Verordening (EU) nr. 1370/2013 van de Raad van 16 december 2013 houdende maatregelen tot vaststelling van steun en restituties in het kader van de gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten PB L 346 van 20.12.2013, blz. 12-19.	15173/13 + COR 1
Verklaringen van de Commissie De Commissie is van oordeel dat aangezien de hertoewijzing van suikerquota onder het toepassingsgebied van de Integrale-GMO-verordening valt (artikel 138), ook de aanpassing van deze quota daaronder dient te vallen. De Commissie bevestigt dat zij in de context van de evaluatie van de schoolmelk- en schoolfruitprogramma's voornemens is ook de steun voor de verstrekking van melk en de medefinanciering van de kosten van schoolfruitprogramma's tegen het licht te houden, ook op de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee.	
2014/5/EU: Besluit van de Raad van 16 december 2013 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en de Republiek der Seychellen PB L 4 van 9.1.2014, blz. 1-2.	16647/13
Verordening (EU) nr. 11/2014 van de Raad van 16 december 2013 betreffende de toewijzing van vangstmogelijkheden in het kader van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en de Republiek der Seychellen PB L 4 van 9.1.2014, blz. 38-39.	16650/13

Besluit van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van het tussen de Europese Unie en de Unie der Comoren overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de thans geldende partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen beide partijen	16126/13
Verordening van de Raad betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden krachtens het tussen de Europese Unie en de Unie der Comoren overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de thans geldende partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen beide partijen	16129/13
Besluit van de Raad houdende machtiging om onderhandelingen te openen tussen de Europese Unie en de Republiek Senegal met het oog op een nieuwe partnerschapsovereenkomst en een protocol inzake visserij	17045/13
Verordening (EU) nr. 1389/2013 van de Raad van 16 december 2013 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1258/2012 van de Raad betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden krachtens het tussen de Europese Unie en de Republiek Madagaskar overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst in de visserijsector tussen beide partijen PB L 349 van 21.12.2013, blz. 24-25.	15853/13
2013/785/EU: Besluit van de Raad van 16 december 2013 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko PB L 349 van 21.12.2013, blz. 1-3.	14165/13

Verklaring van Denemarken

Denemarken benadrukt het belang van de bijdrage van de EU aan de instandhouding van de bestanden en de ecologische duurzaamheid doordat alleen wordt gevestigd op overschotbestanden en overbevissing wordt voorkomen van bestanden die onder de partnerschapsovereenkomsten inzake visserij vallen. Denemarken herinnert aan de onderhandelingsrichtsnoeren in het Besluit van de Raad van 14 februari 2012, die de Commissie een mandaat verlenen om onderhandelingen te openen over een nieuw protocol bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Marokko.

Denemarken vindt dat uit de tekst van het protocol onvoldoende blijkt dat een duurzaam beheer van de visserij gegarandeerd is, en met name dat alleen op overschotbestanden mag worden gevestigd. Een duurzaam beheer lijkt derhalve volledig af te hangen van het visserijbeheer in Marokko, regionale beheersmaatregelen en de samenwerking tussen de EU en Marokko.

Denemarken benadrukt ook dat de Unie de eerbiediging van de mensenrechten en de democratische beginselen moet bevorderen wanneer zij bilaterale overeenkomsten sluit. Deze aspecten zijn in het protocol met Marokko echter niet zo duidelijk tot uiting gebracht als in andere visserijprotocollen in het kader van partnerschapsovereenkomsten inzake visserij.

Het is absoluut noodzakelijk dat het internationale recht wordt gerespecteerd, en dat houdt in dat de visbestanden ten goede komen aan de lokale bevolking, ook die van de Westelijke Sahara. Naar de mening van Denemarken zijn de naleving van het internationale recht en de eerbiediging van de mensenrechten afhankelijk van de concrete tenuitvoerlegging van het protocol door de Marokkaanse autoriteiten.

Daarom stemt Denemarken tegen de voorstellen tot ondertekening of sluiting van het nieuwe protocol en tot toewijzing van de vangstmogelijkheden.

Verklaring van Duitsland, Oostenrijk en Ierland

Duitsland, Oostenrijk en Ierland zijn de mening toegedaan dat de voorstellen voor de hernieuwing van het protocol bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met het Koninkrijk Marokko elementen bevatten die tegemoet komen aan eerder geformuleerde bezwaren.

Duitsland, Oostenrijk en Ierland hechten groot belang aan de eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten conform artikel 2 van het protocol.

In beginsel zijn Duitsland, Oostenrijk en Ierland ingenomen met de opname van bepalingen in het protocol betreffende de plannings- en rapportageverplichtingen van Marokko inzake de regionale verdeling van de middelen, met name wat betreft de verwachte economische en sociale voordelen en hoe deze geografisch worden verdeeld.

Duitsland, Oostenrijk en Ierland verzoeken de Commissie de Raad uitvoerig en geregeld te informeren over de opbrengsten die ingevolge de overeenkomst naar de bevolking van de Westelijke Sahara gaan. Er moet zorg voor worden gedragen dat de bevolking van de Westelijke Sahara een billijk deel krijgt, in overeenstemming met haar belangen, van de financiële middelen die voortvloeien uit de overeenkomst.

Het duurzame gebruik van visbestanden heeft de hoogste prioriteit voor Duitsland, Oostenrijk en Ierland. Duitsland, Oostenrijk en Ierland verzoeken de Commissie er in verband met duurzaam beheer op toe te zien dat regelmatige controles van de bestanden en vangstmogelijkheden plaatsvinden en dat de Raad vervolgens informatie krijgt over de resultaten van deze controles.

De ondertekening van het protocol laat het traditionele standpunt van de EU over de status van de Westelijke Sahara onverlet. Tegen deze achtergrond, en gelet op de door artikel 8 van het protocol geboden mogelijkheden, achten Duitsland, Oostenrijk en Ierland het aanvaardbaar om het protocol te ondertekenen.

Verklaring van Finland

Finland kan de voorstellen voor de besluiten van de Raad betreffende de ondertekening c.q. de sluiting, namens de Europese Unie, van het tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko en de verordening van de Raad betreffende de toewijzing van de vangstmogelijkheden niet steunen, en zal zich onthouden.

Overeenkomstig de beginselen van het internationale recht, onder meer het recht op zelfbeschikking, permanente soevereiniteit over natuurlijke hulpbronnen en de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, benadrukt Finland dat de belangen en de mening van de bevolking van de Westelijke Sahara in acht moeten worden genomen. De economische winsten die voortvloeien uit de toepassing van het protocol moeten ten goede komen aan de bevolking van de Westelijke Sahara.

Finland acht het van essentieel belang dat de Europese Commissie tijdig en uitvoerig aan de lidstaten van de Europese Unie rapporteert over de toepassing van het protocol. In dit verband moet met name aandacht worden besteed aan projecten die zijn geselecteerd door het gemengd comité en aan de voordelen die deze projecten opleveren voor het gebied van de Westelijke Sahara.

Verklaring van Nederland

Nederland heeft het nieuwe visserijprotocol tussen de EU en het Koninkrijk Marokko beoordeeld op grond van drie criteria: naleving van het internationale recht betreffende vangstmogelijkheden uit hoofde van het protocol in de wateren van het niet-autonome gebied van de Westelijke Sahara, duurzaamheid en economisch rendement.

Internationaal recht

In het protocol wordt niet uitdrukkelijk verwezen naar de Westelijke Sahara, maar het kan worden toegepast op de aan de Westelijke Sahara grenzende zeegebieden die niet onder de soevereiniteit of de jurisdictie van Marokko vallen. Marokko mag, als bestuurlijke macht van de Westelijke Sahara, de belangen en wensen van de bevolking van de Westelijke Sahara niet negeren bij de toepassing van het protocol op die zeegebieden. Nederland constateert dat het protocol geen bepalingen bevat die garanderen dat de Marokkaanse autoriteiten het bedrag dat is betaald voor toegang tot de bestanden conform hun volkenrechtelijke verplichtingen zullen gebruiken om te voldoen aan hun verplichtingen jegens de bevolking van de Westelijke Sahara. Nederland is van oordeel dat naar internationaal recht een proportioneel gedeelte van dit bedrag naar de bevolking van de Westelijke Sahara moet gaan. Naleving van het internationale recht zal derhalve afhangen van de toepassing van het protocol door de Marokkaanse autoriteiten.

Duurzaamheid

Nederland is ingenomen met de flexibiliteit met betrekking tot de aanpassing van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie. Artikel 3 van het document omschrijft duidelijk de rol van de Raad in deze procedure. Nederland heeft echter vragen bij de huidige toename van de vangstmogelijkheden voor de pelagische sector, gezien het beschikbare wetenschappelijke advies.

Economisch rendement

Volgens de raming van Nederland maakt de categorie pelagische bestanden tachtig procent uit van de waarde van het protocol. In dit verband baart het Nederland zorgen dat de aanpassing van de technische voorwaarden voor de pelagische sector van de EU een optimale benutting van de vangstmogelijkheden zal belemmeren.

Algemeen gesproken is Nederland van mening dat visserij in het kader van een partnerschapsovereenkomst een betere garantie voor duurzaamheid biedt dan particuliere overeenkomsten. Rekening houdend met al het voorgaande zal Nederland zich echter zowel bij de stemming over het besluit van de Raad betreffende de ondertekening als bij de stemming over het besluit betreffende de sluiting van het protocol onthouden.

Verklaring van Zweden**Stemverklaring**

Zweden vraagt zich al een tijd af of de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Marokko verenigbaar is met het internationale recht. Aangezien de Westelijke Sahara geen onderdeel is van het Marokkaanse grondgebied, eist het internationale recht dat zijn visbestanden gebruikt worden ten voordele van het Saharaanse volk in de Westelijke Sahara, en volgens zijn belangen en wensen.

Zweden neemt nota van de inspanningen van de Commissie en Marokko om een betere verdeling van de inkomsten uit de overeenkomst in de regio te waarborgen. Hoewel er stappen in de goede richting zijn gezet, is Zweden van mening dat de wijzigingen niet volstaan om te voldoen aan de volkenrechtelijke verplichtingen ten aanzien van het Saharaanse volk in de Westelijke Sahara.

Op grond van deze algemene beoordeling kan Zweden het protocol bij de partnerschapsovereenkomst over visserij niet steunen en zal het tegen de drie voorstellen betreffende het nieuwe protocol stemmen, nl. de voorstellen over de ondertekening c.q. de sluiting van het nieuwe protocol, en het voorstel over de toewijzing van de vangstmogelijkheden.

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

Het Verenigd Koninkrijk onderkent dat er met betrekking tot de zorgpunten vorderingen zijn gemaakt sedert het onderhandelingsmandaat van 2011 om de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Marokko te verlengen. Het betreft onder meer de overeenkomst van de Europese Unie en de Marokkaanse autoriteiten in verband met de nieuwe eis om te rapporteren over het geografische effect van het protocol. Het Verenigd Koninkrijk ziet wel in dat dit stappen in de goede richting zijn, maar heeft nog vragen bij dit protocol wat betreft de kosten-batenverhouding en de duurzaamheid van de te bevissen bestanden.

Voorts meent het Verenigd Koninkrijk dat het protocol ook meer duidelijkheid moet scheppen over de verplichtingen van Marokko, en dat zeker gesteld moet worden dat dit protocol de nodige voordelen biedt voor de bevolking van de Westelijke Sahara. Het Verenigd Koninkrijk zal zich derhalve onthouden bij de besluiten om dit protocol te ondertekenen en te sluiten, omdat het niet helemaal tegemoetkomt aan zijn bezwaren.

Verklaring van de Commissie

De Commissie benadrukt dat de toestemming van het Europees Parlement hoe dan ook nodig zal zijn voor het sluiten van een nieuw visserijprotocol met Marokko en dat daarom artikel 43, lid 2, VWEU, zoals zij had voorgesteld, de meest geëigende materiële rechtsgrond was, juncto de rechtsgrond voor de procedure (artikel 218, lid 6, onder a), en lid 7, VWEU).

Om echter het voorgenomen nieuwe protocol snel te kunnen sluiten nu dit zeer dringend is geworden, zou de Commissie zich echter niet verzetten tegen een compromis van het voorzitterschap, dat zou inhouden dat artikel 43 VWEU, juncto artikel 218, lid 6, onder a), en lid 7, VWEU de nieuwe rechtsgrond wordt, waarbij dezelfde instemmingsprocedure geldig blijft. Dit vormt geenszins een precedent.

Verordening (Euratom) nr. 1314/2013 van de Raad van 16 december 2013 tot vaststelling van een programma voor onderzoek en opleiding van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2014-2018) ter aanvulling van het "Horizon 2020"-kaderprogramma voor onderzoek en innovatie
PB L 347 van 20.12.2013, blz. 948-964.

16463/13 + COR 1

Verklaring van Luxemburg

Luxemburg erkent het belang van het programma voor onderzoek en opleiding van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2014-2018) ter aanvulling van "Horizon 2020", het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie, alsmede de noodzaak om sterker de nadruk te leggen op nucleaire veiligheid met het oog op een heroriëntering van het nucleair onderzoek. Luxemburg spreekt weliswaar zijn tevredenheid uit over de compromistekst, maar blijft kritisch ten aanzien van nucleair onderzoek in het algemeen.

Luxemburg onderstreept evenwel dat de Europese middelen voor onderzoek en opleiding in de toekomst meer op hernieuwbare energie moeten worden gericht.

Aangezien het programma voor onderzoek en opleiding van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2014-2018) geen aanzet bevat tot een dergelijke heroriëntering naar hernieuwbare energie, kan Luxemburg het niet in zijn geheel onderschrijven en onthoudt het zich bijgevolg van stemming.

Verklaring van Duitsland

Duitsland stemt in met het voorstel om te vermijden dat een besluit over het voorstel van de Commissie wordt geblokkeerd. In het voorstel van het voorzitterschap wordt rekening gehouden met bijkomende begrotingsbehoeften, maar Duitsland is van mening dat een andere volgorde van prioriteiten nodig is in het licht van de in 2011, na Fukushima, getroffen maatregelen. In de huidige tekst van de verordening wordt onvoldoende aandacht besteed aan onderzoek naar nucleaire veiligheid en stralingsbescherming, terwijl dit cruciaal is om tot meer veiligheid en een betere stralingsbescherming te komen.

Verklaring van de Commissie

De Commissie betreurt het dat de verdeling van de begrotingsmiddelen over de drie onderdelen van het Euratom-programma, als vermeld in haar voorstel van 30 november 2011, niet is behouden door de Raad.

De Commissie betreurt het met name dat het aandeel voor eigen acties in de tekst van de Raad kleiner is dan in het voorstel van de Commissie, dat ondersteund werd door de op 19 november 2013 aangenomen wetgevingsresolutie van het Europees Parlement.

Nucleaire veiligheid en beveiliging zijn belangrijke prioriteiten in het energiebeleid van de Europese Unie. Eigen onderzoek draagt bij tot breed gedragen oplossingen op het gebied van veiligheid en beveiliging. De kosten voor het behoud van de Euratom-infrastructuur die dit onderzoek mogelijk maakt, nemen toe omwille van de strengere technische vereisten van de nationale toezichthoudende autoriteiten. Het is daarom belangrijk een passend financieel kader voor eigen onderzoek te behouden.

2013/792/EU: Besluit van de Raad van 16 december 2013 betreffende de start van de geautomatiseerde uitwisseling van dactyloscopische gegevens in Finland
PB L 349 van 21.12.2013, blz. 103-103.

17056/13

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1371/2013 van de Raad van 16 december 2013 tot uitbreiding van het bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 791/2011 ingestelde definitieve antidumpingrecht op bepaalde open weefsels van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot bepaalde open weefsels van glasvezels verzonden uit India of Indonesië, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit India of Indonesië PB L 346 van 20.12.2013, blz. 20-26.	17074/13
Besluit van de Raad betreffende de ondertekening namens de Europese Unie van de overeenkomsten in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Gemenebest Australië, de Federatieve Republiek Brazilië, Canada, de Speciale Administratieve Regio Hongkong van de Volksrepubliek China, de Republiek India en Japan uit hoofde van artikel XXI van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) 1994 in verband met de wijziging van de verbintenissen die vervat zijn in de lijsten van de Republiek Bulgarije en Roemenië naar aanleiding van hun toetreding tot de Europese Unie	14720/13
Conclusies van de Raad over de betrekkingen van de EU met het Vorstendom Andorra, het Vorstendom Monaco en de Republiek San Marino	16075/13

3286e zitting van de Raad van de Europese Unie (BUITENLANDSE ZAKEN), gehouden te Brussel op 16 december 2013	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Standpunt van de Europese Unie voor de elfde zitting van de Associatieraad (Brussel, 16 december 2013)	17567/13
Besluit 2013/768/GBVB van de Raad van 16 december 2013 betreffende EU-activiteiten ter ondersteuning van de uitvoering van het Wapenhandelsverdrag, in het kader van de Europese veiligheidsstrategie PB L 341 van 18.12.2013, blz. 56-67.	16917/13
Besluit van de Raad waarbij machtiging wordt verleend tot het openen van onderhandelingen over de wijziging van de overeenkomst tussen Australië en de Europese Unie over de beveiliging van gerubriceerde informatie	16920/13
Conclusies van de Raad betreffende de Democratische Republiek Congo (DRC) en het Gebied van de Grote Meren	17251/13
Conclusies van de Raad over Libanon	17804/13
Conclusies van de Raad over de Centraal-Afrikaanse Republiek	17835/13
Conclusies van de Raad over het vredesproces in het Midden-Oosten	17817/13
Conclusies van de Raad over Myanmar/Birma	17295/13

3287e zitting van de Raad van de Europese Unie (ALGEMENE ZAKEN), gehouden te Brussel op 17 december 2013**WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
Richtlijn 2013/61/EU van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de Franse ultraperifere gebieden en met name Mayotte PB L 353 van 28.12.2013, blz. 5-6.	16766/13	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor
Richtlijn 2013/62/EU van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Richtlijn 2010/18/EU tot uitvoering van de door BUSINESSEUROPE, UEAPME, het CEEP en het EVV gesloten herziene raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, in verband met de wijziging van de status van Mayotte ten aanzien van de Europese Unie PB L 353 van 28.12.2013, blz. 7-7.	16663/13	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1385/2013 van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 850/98 en (EG) nr. 1224/2009, en Verordeningen (EG) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 en (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad in verband met de wijziging van de status van Mayotte ten aanzien van de Europese Unie PB L 354 van 28.12.2013, blz. 86-89.	16664/13	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor

Richtlijn 2013/64/EU van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Richtlijnen 91/271/EEG en 1999/74/EG van de Raad, en Richtlijnen 2000/60/EG, 2006/7/EG, 2006/25/EG en 2011/24/EU van het Europees Parlement en de Raad als gevolg van de wijziging in de status van Mayotte ten aanzien van de Europese Unie PB L 353 van 28.12.2013, blz. 8-12.	16665/13	Eenparigheid van stemmen	Alle lidstaten voor
Besluit nr. 1413/2013/EU van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Beschikking 2002/546/EG wat de toepassingsduur betreft PB L 353 van 28.12.2013, blz. 13-14.	16835/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1412/2013 van de Raad van 17 december 2013 betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome tarief-contingenten van de Unie voor de invoer van bepaalde visserijproducten op de Canarische Eilanden van 2014 tot en met 2020 PB L 353 van 28.12.2013, blz. 1-4.	16672/13	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN			
HANDELING		DOCUMENT / VERKLARINGEN	
2013/805/EU: Uitvoeringsbesluit van de Raad van 17 december 2013 waarbij de Republiek Polen wordt gemachtigd maatregelen toe te passen die afwijken van artikel 26, lid 1, onder a), en artikel 168 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde PB L 353 van 28.12.2013, blz. 51-52.		17041/13	
Conclusies van de Raad over Speciaal verslag nr. 5/2013: Worden de EU-cohesiebeleidsmiddelen voor wegen goed besteed?		17691/13	

2013/811/EU: Besluit van de Raad van 17 december 2013 houdende bepaling van het tot aanstelling bevoegde gezag en van het tot het sluiten van overeenkomsten bevoegde gezag voor het secretariaat-generaal van de Raad en tot intrekking van Besluit 2011/44/EU PB L 355 van 31.12.2013, blz. 91-91.	17690/13
Verordening (EU) nr. 1417/2013 van de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van de vorm van de door de Europese Unie afgegeven laissez-passer PB L 353 van 28.12.2013, blz. 26-39.	16225/13 + COR 1
Verordening (EU) nr. 1415/2013 van de Raad van 17 december 2013 houdende aanpassing, met ingang van 1 juli 2013, van het pensioenbijdragepercentage van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie PB L 353 van 28.12.2013, blz. 23-23.	16217/13
Verklaring van de Commissie In het licht van de recente en toekomstige arresten in de rechtszaken betreffende de aanpassing van de salarissen en pensioenen van het personeel van de Unie voor de jaren 2011 en 2012, en in de rechtszaak betreffende de aanpassing van het percentage van de bijdrage aan de pensioenregeling van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie voor het jaar 2011, kan het, conform artikel 266 van het VWEU, nodig zijn dat maatregelen ter uitvoering van deze arresten worden genomen. Een aanpassing van de salarissen of, voor 2011, van het percentage van de bijdrage kan impliceren dat het pensioenbijdragepercentage van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Unie voor 2012 en 2013 moet worden herberekend. De Commissie zal in dat geval alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat het pensioenbijdragepercentage zo wordt aangepast dat het actuariële evenwicht van de pensioenregeling wordt gegarandeerd. Met name zal de Commissie hiertoe bij de Raad alle nodige voorstellen indienen om de bijdragepercentages voor de jaren 2012 en 2013 op het voor het actuariële evenwicht benodigde niveau te kunnen brengen.	

Verordening (EU) nr. 1416/2013 van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging met ingang van 1 juli 2013 van de aanpassingscoëfficiënten die van toepassing zijn op de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie PB L 353 van 28.12.2013, blz. 24-25.	16221/13
Verklaring van Denemarken Denemarken stemt tegen het voorstel. Denemarken herinnert aan zijn principiële verzet tegen de methode voor de aanpassing van de bezoldigingen en pensioenen van de EU-ambtenaren, gezien het hoge niveau van de bezoldigingen in de instellingen van de EU.	
Verordening (EU) nr. 1414/2013 van de Raad van 17 december 2013 betreffende de vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2013 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren, tijdelijke functionarissen en arbeidscontractanten van de Europese Unie die in derde landen werkzaam zijn PB L 353 van 28.12.2013, blz. 15-22.	16031/13
Besluit van de Raad houdende machtiging tot het openen van onderhandelingen met IJsland over een overeenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten en IJsland, met betrekking tot de deelname van IJsland aan de gezamenlijke nakoming van de verbintenissen van de Europese Unie, haar lidstaten en IJsland voor de tweede verbintenisperiode van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering	17181/13 + ADD 1

Verordening (EU) nr. 1388/2013 van de Raad van 17 december 2013 betreffende de opening en het beheer van autonome tariefcontingenten van de Unie voor bepaalde landbouw- en industrieproducten en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 7/2010 PB L 354 van 28.12.2013, blz. 319-325.	16244/13 Alle lidstaten voor
Verordening (EU) nr. 1387/2013 van de Raad van 17 December 2013 houdende schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde landbouw- en industrieproducten en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1344/2011 PB L 354 van 28.12.2013, blz. 201-318.	16245/13 Alle lidstaten voor
Verklaring van Frankrijk Frankrijk steunt de vaststelling van de verordening van de Raad houdende schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, die vanaf 1 januari 2014 van toepassing is. De algemene doelstelling van dergelijke maatregelen bestaat erin bij te dragen aan het verbeteren van het concurrentievermogen van de industrie van de Unie en het vrijwaren of scheppen van banen. Voor bepaalde sectoren die in het bijzonder blootgesteld zijn aan de gevolgen van de economische crisis, kan dit dispositief essentieel worden voor het behoud van hun activiteiten. Dat geldt voor de Franse multiplexsector, die tot het einde van 2013 het stelsel van algemene tariefpreferenties genoot waaronder Gabon, het exportland van okouméhout, viel. De verhoging van de douanerechten met 6% dreigt het economisch evenwicht van de betrokken ondernemingen, die goed zijn voor enkele duizenden banen, ernstig in gevaar te brengen. Om die ondernemingen in staat te stellen hun productie voort te zetten, zal Frankrijk in het kader van de volgende verordening van de Raad, die per 1 juli 2014 van kracht wordt, een verzoek tot schorsing met terugwerkende kracht tot 1 januari 2014 indienen. De door Frankrijk over dit dossier gevoerde onderhandelingen bevestigen dat die schorsing wel degelijk een belang van de Unie en de behoeften van de industrie dient, en dat de opneming ervan in de ontwerpverordening geen negatieve gevolgen zal hebben voor de andere lidstaten.	
Conclusies van de Raad over de evaluatie van de EDEO	17973/13
Conclusies van de Raad over de uitbreiding en het stabilisatie- en associatieproces	17952/13

Schriftelijke procedure voltooid op 26 november 2013	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Besluit 2013/798/GBVB van de Raad van 23 december 2013 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van de Centraal-Afrikaanse Republiek PB L 352 van 24.12.2013, blz. 51-52.	17830/13
